

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 4/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 15.03.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима.

НАСТАВЉЕНО 15.03.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,40 ЧАСОВА

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **пуномоћници оштећених, адвокати Лозналијевић-Даниловић, Томић, Баровић, Тодоровић и Наташа Кандић,**

АДВ. НИНО ДОШЕН-МАЈКИЋ: По заменичком пуномоћју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, колега, док мало се не навикнемо и не запамтимо Ваше име, до тада извините.

- **те браниоци оптужених, адвокати Заклан, Перковић, Продановић, Вукотић, Перески, Штрбац, Ковачевић Снежана, Дозет, Јелушић Рајко и Владимир Ђурђевић, као и Бојков,**

а одсутни су браниоци, адвокати:

- **Јеврић Зоран, кога ће у току данашњег главног претреса као бранилац оптуженог Перић Јовице, мењати бранилац, адвокат Перковић Мирослав.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу, да ли сте сагласни?

- **уз сагласност оптуженог Перића.**

Надаље су одсутни браниоци, адвокати:

- **Вујин, Пилиповић и Мијатовић, Калањ, Станић, Мамула, Батрићевић и Рајић, али ће браниоца, адвоката Калања.**

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Штрбац Калања мења у односу на оптуженог Драговића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

- у односу на оптуженог Драговића, замењивати бранилац, адвокат Штрбац Саво, уз сагласност оптуженог Драговића.

Одсутни су и браниоци, адвокати:

- Станојловић, те Илија Радуловић, Слободан Сташевић, као браниоци оптуженог Мугоша, али ће ове браниоце као браниоце оптуженог Мугоша замењивати адвокат Славиша Продановић, уз сагласност оптуженог Мугоше.

Да ли је тако, господине Мугоша? Да, добро.

Одсутан је и бранилац оптуженог Шошића, адвокат Бељански.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Колега је на седници Врховног суда, па до његовог доласка, уз Ваше допуштење, ја ћу га мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Кога ће до његовог доласка, а уз сагласност оптуженог Шошића.

Господине Шошићу?

Замењивати бранилац, адвокат Перески.

Одсутни су и браниоци, адвокати: Апро, Левајац и Перовић.

Да ли су сви оптужени ту? Судска стража каже да јесу. Видим ту је Љубоја, Катић и Мугоша.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно, бранилац, адвокат Ђурђевић.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Председниче, ја сам хтео да искористим овај тренутак, размишљао сам да ли сада или на крају данашњег заседања, али не знам како ће се ствари развијати, па је можда боље да искористим овај тренутак, сада да кажем оно што смо колега Јелушић и ја желели. Наиме, колега Бељански је у понедељак изнео један предлог свој, везано за вештачење сведока сарадника о којем, колико знам, веће још није одлучило, али независно од тог предлога, ја бих у име колеге Јелушића и у своје име, замолио да суд омогући браниоцима, не знам да ли и остале колеге желе, али нама двојици, да присуствујемо вештачењу које је одређено. Мислим да као браниоци на то имамо право и да нам се то не може ускратити, па у том смислу, изражавамо жељу да вештачењу будемо присутни и да суд онда у том смислу прошири своју наредбу, односно да је допуни једним налогом вештачима да о времену и месту вештачења, известе конкретно мене или колегу Јелушића, а ако можда још неко од бранилаца или и друга страна у поступку жели да томе присуствује, да известе и остале, јер би желели да искористимо то своје право и да том вештачењу присуствујемо. У том смислу је ова молба већу, а ја бих само желео да подсетим суд да је био предлог одбране да се за Петковић Спасоја прибави, између остале документације коју је, чини ми се суд и прибављао, да се прибави и персонални досије из МУП-а, место где је радио, бар према информацијама које имамо, то још није урађено. Не знам да ли је суд у том правцу предузимао одређене кораке, па ако није, у том правцу бих замолио суд да то учини, јер мислимо да би и та документација која би се из персоналног досијеа добила, била од значаја уз сву осталу вештачима, ради давања потпуног и правилног мишљења и налаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, хвала браниоце. Разумели смо и примили к знању ово. У овом моменту могу вам само рећи следеће: ви знате, добили сте наредбу једну па другу, дакле, да сам ја као председник већа, и у циљу ефикасности вођења овог поступка, одредио то вештачење. Међутим, вештачење је поверено једној установи. То је Институт за судску медицину, одбили су, немају тражене кадрове. Другој установи, Институт за судску психијатрију, вратили су, одбили су, немају кадрове, немају педагога, немају педагога. Не могу, они не могу да направе тим који ће укључивати и педагога. Ја сам мислио, иначе, пошто смо значи сада ту поново на почетку, везано за вештачење овог сведока, ја сам иначе мислио са вама да на ту тему мало расправим, да видимо како да то на најбољи начин, урадимо и обавимо. Да можда и позовемо овог начелника Јовановића из Института за судску психијатрију, да га позовемо, да га чујемо, да видимо како то можемо превазићи, пошто они педагога немају, нити могу са стране некога да ангажују. Значи, отом, потом, имамо времена, чућемо и вас у том смислу, неку сугестију, да видимо како то на најбољи начин урадити.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Захваљујем на овој информацији, председниче, ја нисам имао ове информације које сте нам сада дали, па сам мислио да нам време

одређено за вештачење већ истиче и у том смислу сам се данас јавио за реч. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, на почетку смо, на почетку смо.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ. Захваљујем на овој информацији и хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Дукић Николу.

Сведок НИКОЛА ДУКИЋ

Сведок ДУКИЋ НИКОЛА, са подацима као у спису, упозорен и опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Дукићу.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде? Када сте рођени, које године?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: 11.08.1969. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1969. године. Живите у Футогу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица, Реље Савића бр.38?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

Са подацима као са записника од 04.11.2003. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дукићу, саслушаћемо Вас као сведока у овом поступку. Дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти или свог блиског сродника, тешкој срамоти и знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Све чега се сећате, све што Вам је познато, ништа не смете да прећутите, али кажем, можете одбити одговоре на поједина питања, пре свега она питања, која би довела Вас у проблеме или чланове Ваше породице. У овом правцу и у овом смислу, како сам то рекао, у овом правцу сте Ви својевремено пред овим претресним већем, положили и заклетву за сведока. То је било 27. октобра 2004. године?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте саслушани као сведок, па Вас питам, да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате томе што додати, допунити?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Господине Дукићу, Ви сте сада, Ви сте доведени из притвора Окружног затвора у Новом Саду?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тамо у притвору, јер се против Вас води поступак за неко кривично дело?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему се ради?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ради се исто, после рата што се догодило убиство једне породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, касније или пре овога догађаја о коме ми овде причамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Касније, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против кога се?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Извињавам се, не бих хтео коментарисати, пошто је суђење затворено за јавност, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово је само информативно да видимо, откуда нам Ви долазите и да људи знају, јер су сада видели да Вам се развезују руке које су у лисицама биле. Добро. Али оно што нам можете свакако рећи, без повреде тајности тог поступка, јесте против кога се још води тај поступак?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Против Славка Петровића и Ћирић Петра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славка?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Петровића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петровића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ћирић Петра?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ћирић Петар има неки надимак?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, Пера, не знам да ли има неки, Пера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто лице за кога смо ми овде у више наврата, оно раније у судници чули да су га звали Перо Циган?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, јесте, Циган звали, Перо Циган, да, у праву сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Дукићу, овде нас интересују две ствари и у том смислу ћемо тражити од Вас да укратко поновите. Када сте Ви дошли тај дан на Овчару, које је то доба дана?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У касним послеподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био дан или је био мрак, ноћ?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја мислим да је ту сумрак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сумрак?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, колико се тачно сећам, колико сам дао у првом исказу. Углавном у касним послеподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како је дошло до тога да Ви одлазите и на Грабово?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, дошло је, зато што је прва тура утоваривана у трактор и интересовало нас је где иде то и где се возе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да сте тамо некога препознали од заробљених?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хангару и колико ја пратим, ево и данас рекосте да остајете при томе, да сте видели да је тај човек ушао у ту прву приколицу, тај први трактор, па сте као из тих разлога отишли да видите где га то воде?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, па то је тај Дамир Јурела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дамир Јурела, тако је.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тог сам препознао, да. Мислим, знао сам доста људи, али сада поименце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко наредио, да ли Вас је неко одредио, позвао или сте Ви то самоиницијативно урадили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није ме нико позвао, самоиницијативно, занимало ме где иду, где их развозе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајте, укратко реците, шта се дешава?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, као што сам и у првом исказу рекао, отишли смо доле и онда сам видео да је била припремљена рупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте отишли?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Трактором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трактором?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како трактором?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: На трактору, као што сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како на трактору?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, горе седећи на трактору, пошто трактор у том моменту није могао брзо возити, зато сам и могао седети горе. Била је равна плоха и могао сам седети и држати се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли говорите о тракторској кабини или о приколици?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Кабина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О кабини?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сели на један од она два велика блатобрана са стране или горе на сам кров?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: На сам кров, колико се ја сећам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кабине?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, на сам кров.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још некога било са Вама на крову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не сећам се сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте сели горе на кров, зашто нисте ушли позади у саму приколицу? Било би свакако удобније.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Како мислите? Па, у приколици су се возили заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта има везе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Шта ћу ја са њима, када су били затворени, није се могло ући унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то закључано, на неки начин било?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам сада тачно да ли је било закључано, углавном је било затворено да, како да Вам објасним, затворено комплет и није се могло изаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дукићу, реците нам, не морате наравно одговорити, ја Вас морам питати, да ли је Вама неко рекао, наредио, одредио, како

год хоћете то да формулишемо, да седите на кабини горе трактора и да пазите да неко не побегне?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, није. И први пут сам Вам рекао да, по мом мишљењу, колико сам видео ту приколицу, све да је било немогуће побећи из ње. Чак се не сећам да је било који отвор на тој приколици, да је неко могао побећи из ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, због чега изражавате неверицу тако, зашто се не би могло побећи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не може, када се затвори та задња страна, другог излаза ја нисам видео да је постојао на приколици, колико сам ја видео њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да је приколица затворена, у смислу да је покривена из страница затворених?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, комплетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је покривена?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Комплет затворена, са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то од неких дрвених дасака било или је то метални сандук био или, пак, шаторски, платно?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не могу Вам рећи да ли је био метални сандук. Тамо је било пољопривредно добро, вероватно је за нечег служило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то чиме је затворена приколица, шта је то, од метала, од дрвета, од платна?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја мислим да је од дрвета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је од дрвета све комплетно?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да. Не могу Вам сада са сигурношћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Углавном је била затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вози трактор?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам ко је возио трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете човека или? Да ли сте га видели?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, видео сам, али не познам, не знам. Не могу се сетити, да знам, рекао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у трактору?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, Камени је био у трактору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Камени?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ланчужанин Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин Милан?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго Ви знате Ланчужанин Милана?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, знао сам га пре рата, онако из виђења, разумете ме и знао сам, отац да му је био приватни столар, пошто је мој отац нешто радио за њега и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био са њим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, био је тај што је возио и, не знам сада још ко је био, не могу се сада сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у поступку истраге рекли да је био Мали Џо, знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, то ја кажем, али не могу са сигурношћу рећи сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На претресу то од 27.10. сте рекли, па, оно изразили сте несигурност, у смислу да ли је био Мали Џо или не, али да је био неко ниског раста?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био неко ниског раста?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, не бих хтео да нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, да ли је био још неко са њим или није био?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је био, да ли га знате или не знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам, Џоа сам Малог знао, касније сам га упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду ова казивања Ваша ранија, да ли је био ниског раста или није?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте био човек ниског раста, али не могу са сигурношћу рећи да је био он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да Камени уђе у тај трактор? Да ли сте пратили Ви то, да ли сте видели где је претходно био, са ким је био?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, био је горе испред хангара, тамо су стојали сви, малтене. Колико је било и сада, како је он ушао, са којим намерама, не знам, то га нисам питао. Углавном су се одвезли доле и доле је већ била спремљена екипа која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, када сте Ви дошли, када сте Ви дошли код хангара, рекосте да је то сумрак?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Камени тада био тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви дошли?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја сам оно у првом исказу рекао и то стоји, да у хангар се онда, када сам ја дошао, није могло ући, зато што су стојали двојица припадника војске и нису дозвољавали да се уђе унутра, него ја сам видео чисто са улазних врата онај део који сам могао да видим. И онда сам видео, то што сам Вам рекао претходно, човека са ким сам ишао у основну школу, тог Јурелу Дамира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да седи, седео је напред, мислим одмах близу излаза. Видео сам још неке људе, али сада поименце не могу да кажем. Можда када бих видео слику неку, можда бих рекао, био је тај, или, шта ја знам, тај, али поименце не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одлазите, кажете, одлазите тамо, долазите на Грабово?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам опишите мало како то све тамо изгледа? Све сте Ви то већ рекли, али да поновимо.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Како сам и рекао, како је изгледало, била је ископана рупа. Сада коликог је промера, колика је била, не могу тачно рећи. Већ су људи доле стајали, припремљена је. Сада, колико је људи тачно било. Колико сам ја видео, било их је напред, али је стајало и са стране и са једне и са друге стране, тако да је било окружено и да ли је још стајало околу, нисам видео, не могу сада са сигурношћу рећи. Вероватно јесте, по мом мишљењу када се ишло то радити. И када се стигло тамо, трактор се паркирао поред рупе, мислим, сама приколица и онда су отворили та врата. Већ је стајало једно десетак људи, сада не бих хтео да се са бројакама ту, да ли десет, да ли дванаест, не знам тачно, стајало је људи који су били спремљени и онда су ишћеривали из трактора напоље и пуцали су и убијали и људи су падали у ту рупу која је била већ ископана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по Вашим проценама било заробљених у трактору?
СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја не знам, око двадесетак до тридесет, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви одједном изведени или су извођени из трактора у групама?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, у групама су извођени, али у два, три пута је решено то све. На брзину се то радило, тако да су падали и друге су ишћеривали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у групи људи који су пуцали у заробљенике?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, то сам рекао и на задњем и сада понављам, да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Вашег казивања 27.10.2004. године, дакле када сте саслушани пред овим већем, дало би се закључити да су сви заробљени одједном изведени из трактора и од стране присутних у тој групи, Ви то не описујете као стрелачки строј, у смислу оно како гледамо на телевизији, ево то су све Ваше речи, него је то тако било нагурана једна група људи који пуцају у ову другу групу људи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада нам кажете да су извођени у два, три наврата, да је то решено?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Кажем да се то брзо одиграло, разумете, само су извођени, како су први, сада кажем Вам, нећу да кажем пет, шест, седам, осам, али како су извођени, одмах је пуцано у њих и они су падали у ту рупу. Тако да се то јако брзо одиграло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Камени ради за то време?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Камени је стајао са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио ишта?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није ништа, гледао је само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са ким разговарао, да ли је било шта друго предузимао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, разговарао је, једног је препознао ваљда, тај га је препознао. Сада тог човека ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је препознао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не могу се сетити имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко је препознао Каменог или је Камени препознао некога?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тај је Каменог препознао. И рекао му је, каже, шта нам то радите, каже, Камени је рекао, пусти ме, каже, не могу ја ту ништа. А сада, је то вероватно је то неко његов тамо где је он становао на брду, у том делу града, да ли су се знали. Ја тог човека можда сам виђао, али не могу са сигурношћу рећи како се зове и који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у поступку истраге, после на претресу рекли да је он њега, уствари, молио за помоћ?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, јесте, у том смислу, да га је молио за помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер, ово – шта нам то радите, то је Ваш, не делује као молба за помоћ, него више као протест неки, па због тога хоћемо да будемо начисто шта се дешава?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, јесте, да, у том смислу га је молио за помоћ и са тим питањем – шта нам радите, то асоцира исто, када је видео шта се дешава, шта ће се десити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тражим – «знам да је Каменом пришао један човек и клекнуо и ухватио га око ногу и молио да га спасе. Камени је само слегнуо раменима

и окренуо се и отишао», ово је Ваша прича код истражног судије 04.11.2003. године, у поступку истраге у Новом Саду.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да. Па, у том смислу га је молио да га спасе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вам ја ово предочавам, ово сте рекли тада, разликује се од овог што смо данас. Тада нисте рекли да је Камени било шта прокоментарисао, рекао, данас кажете да не може ништа?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У суштини, како узмете, молио је да га спасе, јер је видео шта се дешава, кажем Вам, излазили су и видели су рупу и видели где ће да заврше, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде описујете да му се није само обратио речима, него је још и клекнуо и ухватио га око ногу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви тако описали, ја само читам оно што је овде констатовано. Ви нам реците, да ли је то тачно, није тачно, а ако није тачно, да видимо неко објашњење?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте тачно, тачно је да га је молио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је клекнуо, да ли га је ухватио око ногу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, није му баш скроз клекнуо, али га је ухватио ту за ноге, а не доле скроз. Ухватио га је око ногу, али није баш толико клекнуо, није ми се учинило да је толико клекнуо, да га је толико молио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Предрага Маџарца?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Званог Пеђа?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када се знате са њим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, као што сам рекао на првом претресу, да сам га видео на Петровој Гори када смо били за време, пре борбених дејстава, ето узмимо, када сам ја дошао, сада не знам тачан датум, негде у августу месецу. Е онда смо били по кућама тамо на Петровој Гори и онда ми је један показао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то рекосте да сте Ви били у кући, а он је био напољу на мотору?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И неко је показао да је то Пеђа?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, да, Маџарац, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а касније се знате из послератног периода се знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Да ли је Маџарац био тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја кажем, како сам рекао први пут, ја мислим да сам видео тамо њега, али овако у раздаљини, са стране је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи? Шта то значи, са стране је стајао, у раздаљини са стране је стајао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, како, објаснио сам Вам на првом претресу, како је рупа била, стајао је овако, са стране рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На оном првом претресу сте га Ви и означили на скици у стрељачком строју, дакле у групи људи, не сада стрељачком строју, него у групи људи који су пуцали у заробљене?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да. Али сам рекао да није он пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Рекао сам да није он пуцао, тада када сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да није пуцао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то рекли?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па и на првом претресу, а и у истражном поступку сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћемо то да нађемо: «Видео сам тамо и Предрага Маџараца, такође из Вуковара, мада за њега нисам баш видео да је пуцао», мада за њега нисам баш видео да је пуцао. То да нисте видели да је пуцао и ово што данас кажете да није пуцао су различите ствари, знате. «Сада објашњавам да практично нисам видео ватру из цеви његовог оружја»?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су, ово из поступка истраге, идентично је било и у УБПОК-у, нешто пре тога?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја нисам видео да је он пуцао. Да ли је он касније пуцао, да ли није, ја не знам. Оног момента када сам ја гледао, није пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што нас занима јесте, Ви кажете тамо је било више људи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у заробљене пуца једна мања група у односу на све те људе ту који су присутни?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питамо, па Вас питамо, да ли је Предраг Маџарац у тој групи људи који су пуцали у заробљене, значи у тој издвојеној групи људи иако он можда не пуца? Јесте ту али не пуца или уопште није у тој групи људи, него је негде са леве или десне стране, значи, не у овој групи људи који су пуцали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па ако узмете овако како је стајало, био је више са десне стране рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то сада не можемо баш да стекнемо неку представу шта значи са десне стране, него само то, лоцирајте га, лоцирајте га у смислу, да ли је у овој групи људи или није?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема везе да ли је са десне стране или са леве стране?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, није у тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није у тој групи људи који пуцају?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте га Ви, кажем, господине Дукићу, на прошлом претресу 27-ог, уствари то ће бити касније, 28-ог, када сте радили ону скицу, на тој скици, ево можемо је наћи па да је прокоментаришемо, показали, односно означили га као некога ко је у тој групи људи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, више сам га означио са стране, ако се ја добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте са стране, али сте га ставили? Дајте да нађемо Снежо ту скицу и да је ставимо на документ камеру.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, ја се извињавам, ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да се обратите? Изволите.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Судија, ја бих молио само да он нацрта сада поново ту скицу, а не да му се покаже скица, јер сигурно је неће нацртати исто. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте желели нешто, господине Маџарац?

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није уобичајено на овај начин реаговати, прекидати саслушање сведока, али да.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, ако дозволите, Дукић је 28. објаснио управо ово што га Ви сада питате. Зашто је нацртао Маџарца, каже, инсистирали се од мене да га означим ту и то има у транскрипту. Значи, он је објаснио ово зашто га је ставио тамо испред рупе у стрељачки строј, каже, инсистирало се, тражило се од мене да га ту ставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је инсистирао, ја инсистирао?

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Јесте, јесте.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Господине судија, зато сам се јавио, прошли пут сам се јавио, нисте ми дали реч, зато да не прекидамо. Рекли сте дословно, значи, можемо то да пустимо овде, пошто је аудио снимак, рекли сте Дукићу, правимо паузу пола часа, нацртајте скицу свега и свих којих се сећате обележите их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Пустите тај снимак и видећете да ме уопште није нацртао Дукић, нигде у стрељачком строју, не постојим ја, него сте накнадно наложили Дукићу да ме доцрта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што тврди да сте тамо.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што тврди да сте тамо.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Не, он је дословно тврдио цело време да није сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо да расправљамо.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Али, није ме уопште нацртао, него на Ваше инсистирање ме накнадно нацртао са стране, задњег тамо негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овако: «видео сам Пејића и не знам да ли сам Маџарца, он је даље стајао». Не знам да ли сам Маџарца, он је даље стајао. «Не бих да грешим душу па да кажем» – страна 12 ових транскрипата. Дакле, Ви господине Дукићу, Маџарца лоцирате на Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарца лоцирате на Грабову, ево ја читам Ваше казивање, страна 12, колега Перески, проверите. И даље: «мислио сам да је Маџарац горе, био је удаљен», страна 13. И даље, «па ја мислим да сам га видео». Дакле, Ви Маџарца неспорно, а и данас схватам, неспорно лоцирате као некога ко је на Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада је само питање и због тога је тражено од Вас, ако је то тако, а то тако јесте било, сутрадан када смо Вас сааслушавали, тражили смо од Вас да нам направите скицу, тражили смо од Вас да нам направите скицу тога и да на тој скици означите место где је Маџарац. Ако је на Грабову хоћемо и ако га знате, хоћемо да знамо где је.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ништа против, немам ништа против да нам поново нацртате скицу. Дакле, да Вам не показујемо сада ову, него да нам поново направите скицу, дакле, трактор, рупа, људи, не строј, него група људи која пуца у заробљене, место где су заробљени, место где је та група, распоред околу и наравно, на њој, на тој скици хоћемо да имамо Ланчужанина, Вас, Маџарца. Искористићемо паузу ради тога. Реците ми, да ли, да прокоментаришемо ово, Маџарац нам каже да се са Вама познаје тачно од 14.09.1991. године, да је то било, да сте се упознали у ситуацији када је он био рањен, насеље не знам како се зове. Значи 14.09.1991. године, борбе, ситуација када је он рањен и Ви сте били ту, то нам он каже?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја, јесам био, али је рањен други човек. За њега не знам. Знам да је један био рањен, као и на задњем претресу, не знам да ли је он био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви њега од тада не знате као Предрага Маџарца?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам, можда јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже био је рањен.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, ја не знам, разумете ме. Био је покојни Гаја рањен, то знам, али за њега не знам и не могу сада да тврдим да знам када не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у тој групи људи на Грабову било још кога кога сте Ви познавали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, није, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то Вама све непознати људи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, непознати људи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим униформама су, ако су у униформама, да ли су у цивилу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, биле су униформе, али биле су разнолике униформе, шарене, онакве, овакве, мислим, било је униформи, господине судија, десет врста скоро, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко ту док сте били, да ли је неко оверавао, односно пуцањем убијао преживеле стрељане?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Преживеле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, Ваш сведок сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на рупи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, ту на рупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сарадник? Имамо их два?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, овај што је мене оптуживао да сам пуцао, Боро Крајишник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И са њим бих се волео ту пред јавношћу да се сретнем, очи у очи и да му кажем у лице шта је радио и зашто је оптуживао људе, а сам себе није оптужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам прошли пут нисте рекли?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, нисам рекао, господине судија, зато што сам био под великим притисцима и у истражном поступку и код било ког давања исказа, када сам хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде на претресу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У истражном поступку и на кућу ми је била, сада да не говорим и телефонских позива и свашта је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је звао? Да ли знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, знам, али нећу сада да кажем тренутно, јавно, али знам. Моје је сада да заштитим моју породицу, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не превише, искрено речено, али, добро.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, да Вам мало боље објасним, знали би ко је Боро Крајишник и кога сте узели за сведока сарадника. Ја јесам да се сви злочини изведу пред лице правде и свако ко је крив, треба да плати за злочин што је почињен и јесам да ми Срби почистимо, да се не изразим глупо, смеће у нашем дворишту и ко је крив, одговарају, ја ћу одговарати, било ко ко је крив за злочин и треба да одговара, али ми се згадило када сте узели Бору Крајишника и Штуку, за сведоке сараднике,

онда сам био јако разочаран. Јер тај Штука није мрдноу прстом да учини за Мирослава Радића кога у Хагу чека робија, ко зна колика, а он је крив што је Мирослав Радић, и то сам рекао господину тужиоцу у испитивању, Душану Кнежевићу, што је Мирослав Радић тамо у Хагу, тај Штука је крив, јер господин Радић је невин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо на ово. Чућемо, наравно и Вашу причу о сведоку сараднику 1, од овог момента ћете их тако означавати, сведок сарадник 1 и сведок сарадник 2.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Добро, Ви означавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује нас овај сведок сарадник 2, за сада, сведок сарадник 2 који је, кажете, оверавао ту док сте Ви били. О томе нам нисте причали прошли пут, па, дајте, реците нам, шта је он то тамо радио и како је то изгледало?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, шетао је по лешевима и сваки леш који се мрдао, он је пуцао њему у потиљак, да ли у потиљак, да ли у леђа, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да сте били у тој једној «тури» на Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, у тој тури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то, па је у тој групи стрељаних биле три групе, рекосте, две или три групе стрељања. Да ли је између тих стрељања он обилазио и проверавао или на крају, када су сви из приколице изведени?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја Вам говорим да сам био само једном доле и више се нисам враћао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте ме разумели. Питам Вас ово: то једном сте били?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су људи из те једне приколице изведени и стрељани, али рекосте да су извођени у два или три наврата из приколице, не одједном сви, него, то нам данас рекосте, у два или три наврата: Значи, изведе се група десетак, претпостављам?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се стрељају, па да ли сведок сарадник тада иде, проверава да ли је ко жив и оверава или на крају када су сви?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Када су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су сви?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Када су сви убијени, лежали су, трактор је кретао, ја сам рекао да идем, а он је дословце овако рекао – «ја ћу остати овде да убијам», Ваш сведок сарадник. И када сам се пењао на трактор, гледао сам га да је шетао по лешевима, рекао сам Вам, промер рупе колика је била, не могу са сигурношћу рећи, шетао је по лешевима и ко год се мрдноу, да ли је давао неке знаке живота, он је пуцао, да ли у потиљак, да ли у леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте видели да пуца?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пуца?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте када само већ код тога, овде смо чули оптуженог Антасијевића који нам рупу описује као, добро димензијама, дубином и тако даље, небитно, али као такву која са једне стране, са те предње стране има, силази постепено, постепено добија на дубини, просто као улазна рампа, у том смислу, разумете. Значи, не да је оно са све четири стране оштрих ивица, него са стране тако, а са ове стране благо се и постепено повећава дубина. Он нам то тако описује, па

каже да су ови стрељани, у ситуацији када је он био тамо, да су заробљени стрељани управо на том делу где су ивице рупе, уствари, више у једној благој косини?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питам Вас да то коментаришете. Ви сте тамо били и Ви сте то тамо видели, да ли је то тако или је некако другачије?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, јесте тако нешто, али неједнака рупа јесте била. Да Вам кажем да је ископана једнако, није, неједнака је била, сада, како је ишла, нисам најбоље видео. Не могу са сигурношћу рећи да је ишла тако баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су устрељени падали ту поред рупе или су падали у саму рупу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У саму рупу су падали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Падали су у саму рупу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било потребе да се тела неких увлаче у рупу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвлаче?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Моја претпоставка је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него да ли сте видели Ви то, немојте претпостављати?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам видео, само сам видео када су падали доле, а касније сам отишао. Видео сам ово што сам Вам рекао сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, како овај сведок сарадник из оверава? Да ли је ушао у рупу и проверавао или је са стране, са ивица, са обода?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Шетао је, господине судија, по њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По њима?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, по њима, по лешевима, по рупи је шетао и вероватно који се мрднуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте чули хитаца тако?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја сам чуо, па, како да Вам кажем, три, четири хица, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У чему је био проблем, господине Дукићу, да нам то и онда 27.10.2004. године кажете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, пазите, господине судија, мој исказ код господина Алимпића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо, немојмо то, немојмо то.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја хоћу да Вам објасним сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Мој исказ код господина Алимпића је дат, ја сам изашао из суда, мени је телефон већ звонио и каже, шта си причао у суду. Значи, већ тада су знали малтене мој исказ код господина Алимпића, истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И нормално да ми није било свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је звао? Не смете да кажете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е добро. Шта је, у чему је био проблем 27.10.2004. године, значи годину дана након тога, да нам кажете оно што сте и данас рекли?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, исто сам имао притисак, господине судија, исто телефонски позиви и претње преко других лица које не бих хтео да спомињем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сарадник је то својство већ био добио и он је већ био саслушан са наше стране и Ви сте то знали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Знао сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он има, у чему је разлика?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја Вам кажем да би најбоље било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ту 2004. годину?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, ја се не бојим, ја сам Вам рекао, ја осуђујем сваки злочин и моја кривица, ја не бежим од, ниједног момента нећу побећи, ни из ове суднице, ни из било које суднице у Србији, али ја знам шта је Боро Крајишник радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, него сведок сарадник 2.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја знам јако добро шта је радио. Радио сам пар месеци за њега, причао ми је приче да је чак пет, шест људи убио из пиштоља у потиљак, значи, сам и још какве приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сведока сарадника 1 сте нам рекли да када сте се вратили код хангара, да сте га видели да је извео једно лице и пуцао му у потиљак?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То је Штука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли, немојте, ја поново Вам скрећем пажњу, користим прилику да и људима из медија који ово прате, да наравно не смеју ни надимке ни имена сведока сарадника објављивати, него само можемо користити одреднице, сведок сарадник 1 и сведок сарадник 2, господине Дукићу. Значи, сведок сарадник 1, за њега сте нам рекли да је испред хангара, из хангара извео једно лице, тамо испред хангара га је устрелио пуцајући му у потиљак?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, рекосте, да бисте имали још нешто да нам кажете, везано за њега, за његов лик и дело?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте. Па, ја бих исто волео да је он ту, али да се не скрива, да каже, шта је мени тада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Када је убио тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта Вам је рекао, реците?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да му је ово двадесети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесети?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да. Ја сам га питао, шта то радиш, млад си, човече, морам да радим ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви то схватили или, да ли Вам је можда рекао, двадесети за време рата у Вуковару или двадесети ту у тој ситуацији?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У тој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте то схватили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо, шта је било са лешом тог човека, колико је то далеко од хангара било?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, сада, да Вам не слажем, можда стотињак метара од хангара. Био је неки плато и био је ту неки канал, поред тога, где је он устрељен, он је гурнут у тај канал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стотињак метара од хангара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, сада, не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молио режију да на овај мој монитор ми се да могућност да прикажемо неке фотографије. То је она група П-8 и П-20, јер овде сада не видим да то имамо. Да ли сте Ви, колико сте Ви били далеко од сведока

сарадника и тог човека кога је он устрелио? Да ли сте Ви испред хангара, па видели да га је он одвео тамо и убио?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Био сам поред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте били тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Поред њега сам био, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било још људи које је убио на исти начин? Да ли је било тамо још лешева?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Видео сам само овога да је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли је тамо било још лешева, ту где је убио овога, да ли је било још лешева, јер, каже Вам, ово ми је двадесети, па је претпоставка да би тамо, ту негде требало да буде двадесет лешева?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, господине судија, није ту убио, можда је на другом месту убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ту није било?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли нам још нешто имате рећи за њега?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, имам рећи. Хтео бих да се ово изведе на крај и опет то понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, везано за сведока сарадника?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, има ту, прво што сам истражни поступак није ишао како треба, јер изгледа се прави налогодавци и људи који су знали то, исто не налазе у овој судници. Молио бих суд да објасни, како су заробљеници под војном пратњом, значи два полицијска БОВ-а су три или четири аутобуса заробљеника возили и како су се они нашли на Овчари, ко их је довео на Овчару и ко је тамо дозволио да се они стрељају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молио режију да нам на мониторе у судници прикаже ову фотографију Пољопривредног добра «Овчара». То је једна од оних фотографија, имали смо прилике и раније да је видимо, па само да са сведоком расправимо, ако је то то, где се то дешава везано за сведока сарадника? Да ли препознајете ове објекте, господине Дукићу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тешко сада, после оволико година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не могу да се сетим, не могу.

Сведоку се предочава фотографија број 23 из групе фотографија прибављених од Хашког Трибунала, а под ознаком П-20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Колико сада нисам био, ја сам само једном био, господине судија, тамо. То сам рекао и у првој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда не вреди, захваљујем режији. Да ли се и Камени вратио са Вама до хангара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На исти начин?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, трактором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава са њим, да ли пратите његове активности, да ли сте запазили његове активности уопште?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, као што сам рекао на првом претресу, само је нешто промрљао у смислу, неће ово ваљати и отишао је према другом хангару где је била стационирана тадашња ЈНА. Која је јединица, сада тачно не знам, која је била стационирана горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је био далеко тај хангар од овога?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, стотињак метара, двеста, не знам сада тачно, раздаљину, али углавном је био ту, тај хангар где су били заробљеници, а овамо је био други хангар где је била стационирана та јединица, која је била, не знам сада тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је отишао сам или је још неко био са њим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Отишао је сам, а да ли му се неко касније придружио, не знам. Од мене је отишао сам. Е сада, касније, да ли му се неко придружио, да ли је био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете овде оптужене?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде оптужене, да ли познајете? Станка, Мирољуба, Јовицу Перића, Атанасијевић Ивицу, Калаба Наду, Вују Златара, Драговића, Милојевића и тако даље, Катића, Љубоју, Мугошу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милана Војновића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам Милана Војновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега не знате уопште? Добро. Од ових што знате, да ли сте икога од њих видели тамо тада док сте се Ви бавили на Овчари?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, видео сам, са Куштром сам био испред, било нас је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте видели Куштра?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Када сам дошао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да је био тада и Булица?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И Булица, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И ко је још био? Видео сам Савића, видео сам, шта ја знам, било их је доста, Јовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовицу Кресовића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Савић је, како му је име?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирослав?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, било је доста људи тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од овде оптужених, то Вас питам?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ланчужанина што сам био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, него од ових осталих које сам Вам набројао, схватио сам да их знате све, већину, изузев Милана Војновића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Атанасијевић, не знам како да Вас питам, сада појединачно Вас питам? Сматрао сам да је довољно овако групно, па да се сетите?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте, био је и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Био је и он, па сви смо били горе, шта сада, колико сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то, сви смо били горе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, малтене, читав град је био горе, на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари? А када сте Атанасијевића, рецимо, када сте регистровали њега тамо на Овчари?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, исто када сам дошао, била је гужва, било је доста људи испред, како сам објаснио, тај плато је испод тог хангара, ту су стајали. Па, оно у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ви знате да Ланчужанин тврди да уопште није био на Грабову? Он каже ово – да је дошао са Драговићем, Љубојом и Милојевићем, да су дошли на Овчару, значи не спори да је био на Овчари, не спори да је био и у хангару, да је извео неке људе да би их испитивао везано за судбину једног несталог поручника, да су људи утоварени у тракторе, мислио да се воде на Велепромет, да му је неко рекао да иде за трактором и да су кренули за трактором, дакле, са аутомобилом који он вози и са овим људима које сам Вам рекао. Да ли сте знали Мирка Љубишића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Њега познајем, али не сећам се да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле да су њих петорица аутомобилом ишли за трактором, док нису заглавили ту где престаје тврди пут и пут прелази у неки земљани, да су се ту заглавили, бавили се неко време док нису се вратили на тврд пут и вратили се назад?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја стојим иза својих речи што сам рекао, био је доле и вратио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама би ово, ако сам, да ли сам Вас добро разумео, да сте малопре рекли да је то прва тура?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то прва тура људи који се одводе на Грабово, по Вама?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте, по мени јесте била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било лешева у рупи када сте дошли на Грабово? Да ли је већ било тамо лешева?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам ја приметрио да је било лешева, нисам видео, ја мислим да није било лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да није било лешева?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ланчужанин говори о том групи, Ланчужанин говори о тој групи, али он каже да је ишао са својим возилом, да није ни доспео тамо, да се вратио назад, а Ви га сада стависте у кабину трактора?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја Вам говорим шта је било, ја стојим иза својих речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још некога тамо видели на Овчари од овде оптужених? Рекосте, видели сте Атанасијевића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић каже да је дошао касно увече када је то већ било пред крај?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није, видео сам га и раније тамо. Уствари, када сам ја дошао, видео сам га и Куштру сам видео и Булицу сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац каже да уопште није био на Овчари, он јесте био тих дана у Вуковару, да уопште није био на Овчари, а камоли на Грабову.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Сада, изгледа нико није био, а сви смо били, господине судија и оно што се десило на Овчари је страшно. Мало је речи, да кажем, било коју реч, али десило се, нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, било на Овчари, било на Грабову био Петар Ћирић?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Е њега се не сећам да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате га се ни на Овчари ни на Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко Николић?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Славко Петровић?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су тог Славка звали Славко Циган?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да. Њих сам тек после рата упознао, после завршетка борби, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није, нисам га видео ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, Сирету Дамира?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Сирета Дамира знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су га звали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Сићо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сићо? Да ли је он био тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам, нисам га видео, не сећам се да сам га видео, Сићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања, па ћемо направити паузу за скицу.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Може прво скицу да направи, па ћемо онда после питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете тако? Направићемо онда паузу да господин Дукић у паузи направи скицу. Разумели сте каква нам скица треба, да направите такву скицу па ћемо о томе са Вама расправљати, Хвала лепо. Пауза двадесет минута.

Настављено у 11,10 часова.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су у међувремену приступили браниоци адвокати: Бељански, Јеврић, Станић и Марковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, колега Дозет?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, ја бих Вас молио за једно појашњење, упозорење које сте дали сведоку и представницима медија о заштити имена сведока сарадника. Наиме, колико схватам одредбе Законика о кривичном поступку, нигде не постоји стриктна одредба која забрањује помен њиховог имена. Друга је ствар са садржином њиховог исказа. Дакле, интересује ме да ли постоји

судска одлука да се не смеју помињати имена сведока сарадника, да би се и ми могли у складу са тим тако понашати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колега, Дозет мислим да то није било спорно све време оног првостепеног поступка. Наравно, свесни смо да таква законска одредба тог типа не постоји, али постоји нешто друго и на основу тога извлачимо закључке, мада је и то врло дискутабилно. Сматрам да ћемо мање погрешити ако то чувамо као тајну и његово име, њихова имена, јер они су сведочили када је јавност са главног претреса била искључена и то подразумева, дакле, то подразумева да јавност не зна њихово име и презиме, а не само садржину њиховог сведочења. Из тога, дакле, извлачимо аналогije и закључке да у овим обраћањима у судници када је претрес јаван, да треба да користимо ове одреднице, а не њихово пуно име и презиме.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно, да ме не схватите погрешно, без намере да полемисем са Вама о томе, Ви сте тај ко руководи претресом. Дакле, мене интересује да ли постоји некаква званична судска одлука о томе, јер по тумачењу, односно по барем разговору мене са колегама браниоцима, сматрамо да тако нешто не стоји у закону, нити се тако закон може тумачити. Наиме, сведок сарадник има право да сведочи јавно, догод он не тражи да сведочи тајно, све је јавно, осим ако суд донесе другачију одлуку. Дакле, немам намеру стварно да полемисем о томе, мене интересује само да ли има судска одлука или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало је обрнуто. По закону је тајно изузев ако сведок сарадник не искаже жељу да буде јавно, а нису исказали.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви тумачите само исказ, ја сматрам и ово друго, добро. У сваком случају, није толико ни важно. Кажем, мање ћемо, кажем, мање ћемо погрешити у овом смислу. Наравно, ту имамо у виду и нашу првостепену одлуку и начин означавања, а такође и одлуку Врховног суда, па зато кажем, слажем се, дискутабилно је и можемо о томе дискутовати, али нека буде за сада овако. Дајте да наставимо са сведоком Дукићем. Господине Дукићу, надам се да сте ову паузу искористили у правцу како смо се договорили. Ако сте сачинили скицу, ја бих молио Снежо да се то стави на документ камеру, а режију да нам на мониторе у судници да снимак са документ камере. Дакле, господине Дукићу, ако добро примећујем овде, означили сте Ланчужанина, означили сте место где се Ви налазите, место где се налази Маџарац?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Означили сте пет фигура, као шта?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу којима је Пејић Милорад?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Извршилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као групу људи који пуцају у заробљене?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљени су, претпостављам, ту испред њих, ближе рупи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако то нисте нацртали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Добро, нисам нацртао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни означили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овамо са десне стране два, а са леве стране једног?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Било је више, сада да не цртам, било је више, на пример, три, четири човека са свих страна. Пет људи је било окружено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било више у овој групи? Дало би се закључити по Вашем казивању да јесте, у овој групи који стрељају?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, можда и јесте, јесте, да, било је, само, можда још двојица, тројица, не знам сада тачно колико је била тачна цифра људи који су стрељали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оно што јесте значајније, јесте да ли је Маџарац?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја кажем да сам га видео са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно одвојен од ове групе која стреља или не?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Одвојено, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, дајте Снежо и ону стару скицу да погледамо и њу, од 28.10.2004. године. Ево погледајте, господине Дукићу. Ово је скица коју сте Ви сачинили 28.10.2004. године у сличним околностима.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде би се, према овој скици, би се, као што и сами видите, дало закључити да се Маџарац налази у групи људи који стрељају, у групи људи, у тој групи људи. Дакле, уз све оне, наравно, Ваше резерве према ватри, из ватреног оружја и тако даље и тако даље. Али, у битном, ево кажем, у битном идентично, изузев што сте означили заробљене који излазе из приколице и означили сте ову групу људи са стране Вас, Ланчужанина, Пејића.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас сада питам, откуда ове разлике, јер и једно и други је ствар Вашег сећања, знате, па Вас питам, откуда ове разлике?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не видим какве разлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Какве разлике постоје? Па, и овде се види да је Маџарац био у страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се то, то се не види да је Маџарац по страни, не, него је у групи ових људи. Јесте на крају, али је.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, и на овој је на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је јасно одвојен од ове групе коју сте означили као групу која стреља, потпуно јасно одвојен?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: На брзину сам цртао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите које су разлике?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, сада сам на брзину, господине судија, цртао, за пет минута сам нацртао. Нису ми нашли канцеларију, него вани на ходнику на столу цртао, разумете ме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, на брзину сам нацртао сада овај други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово нас занима, господине Дукићу, само нас то занима, ништа друго. Где је Маџарац, где је Маџарац ту?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ту где сам га нацртао, ето ту, са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који пут, када? Оно 28.10. или данас, разумете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И овде је са стране и тамо је са стране, стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, дало би се из Вашег казивања закључити, у свакој варијанти, он је са стране ван те групе људи која стреља, то хоћете да кажете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, и рекао сам и на првом претресу да није пуцао, док сам ја гледао. Сада, да ли је касније, да ли није, то ја не могу рећи, али тада када сам ја био, није пуцао у заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте Ви рекли, то није спорно, то сте Ви рекли увек и доследно, само.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Сада, да ли је касније нешто било, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он остао тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тамо остао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте, остао, па није ишао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам овде означили сведока сарадника 2, на овој скици данас коју сте нам нацртали. Где је он ту, по Вама?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, исто у стрељачком воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је, дакле, у тој групи људи која их стреља, па потом?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећа, да ли је Маџарац том приликом био наоружан или није?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је имао од наоружања?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја мислим пушку, пушку, е сада коју, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било возила, било путничких, било теретних, било било каквих комбинованих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ту код рупе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, ја нисам видео да је било возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испред трактора или иза трактора?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам видео ниједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу, мислите на путу до, а потом и тамо на Грабову?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али он пошто каже да иде трактором, дозволите председниче, да се налази на кабини тракторској и да је то равна плоча и тако даље, да ли је испред тог трактора или иза трактора са приколицом, било возила, да ли је он то приметио, да ли је уопште гледао или није гледао? Да ли зна нешто о томе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам, нисам приметио возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакво возило нисте приметили, ни испред ни иза трактора?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко заглављено возило да ли је тамо било?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте једно када смо се враћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се враћали, приметили сте неко заглављено возило?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја мислим на том скретању, са тог пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тврдог пута где се скреће на тај земљани?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли описати то возило, да ли се сећате, евентуално?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не бих сада хтео да нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је оно било ту и када сте долазили на Грабово?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам га приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада га нисте приметили, али у повратку сте га приметили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У повратку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, заменик вас пита, да ли је ту код рупе, да ли је ту било возила?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам ту приметио возило да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта онда, морам се наставити, колега Кнежевићу, извињавам се, а шта онда осветљава, ноћ је, шта осветљава све ово, да Ви сада видите људе, препознајете ликове?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не могу се сетити шта, можда је и трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је трактор у положају како сте га Ви нацртали, он не може осветљавати овај простор?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам, не могу се сетити, само бих нагађао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге сте говорили о некаквој лампи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја сам рекао да је можда била лампа, сада, све је то нагађање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас, предочите му записник о његовом саслушању из истраге, страна 4, трећи пасус, везано за ово што сам га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трећи пасус одозго?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Када ме истражни судија пита, кажем да мислим да је иза трактора када смо кренули, да је иза трактора када смо кренули, ишло једно путничко возило, али се заглавило, а мислим да касније никакво возило није дошло са нама до Грабова». Дакле, записник из поступка истраге, 04.11.2003. године, када Ви говорите о заглављеном возилу. Данас кажете да је то у повратку возило било заглављено?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, видео сам да је заглављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У повратку сам видео заглављено возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, онда сте рекли да мислите да је кренуло иза вас, па је заглавило?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, мислити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ово сам сигуран да сам видео када смо се враћали, у повратку, да је на раскрсници, том скретању, било заглављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је тачно? Шта би сада по Вашем сећању било тачно?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: По мом сећању, сигуран сам да сам видео то возило када смо се враћали, да је заглављено, када сам се враћао са Грабова, на тој раскрсници, мислим скретању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, добро то, добро. Не, него везано за одлазак на Грабово?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не могу, мислим, не могу са сигурношћу, не бих желео да нагађам. То је за мене нагађање, да ли јесте, да ли није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте га питали, он је одговорио, да ли познаје мајора Катића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, био сам му у свадби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам Вас, онако, схватио сам да познајете све окривљене, изузев Милана Војновића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, можда и њега знам из виђења, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питао сам Вас, кога сте тамо на Овчари од њих видели, па сте Ви рекли за Ланчужанина?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Катић био тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи нисам сигуран?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не могу рећи са сигурношћу да сам га видео горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је тамо био Вујо Златар?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не могу, њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега нисте видели?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Атанасијевића рекосте, да ли знате Перих Јовицу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Станка Вујановића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не сећам се, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Милојевић Предрага, званог Кинез?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам, нисам, њега сам само једном у борби видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драговић Предраг, звани Цеца?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не сећам се ни њега да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубоја Марко, звани Маре?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Љубоја Марко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко, звани Маре?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и рекли сте нам за Мугошу. Е сада остаје нешто друго, рекосте, малопре, пре паузе, сви су били тамо, сви су били тамо, а сада кажу нису били. Ви сте рекли, сви су били тамо, у смислу, цео Вуковар, пуно Вуковарчана и тако даље и тако даље?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, јесте, како није било, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већином њих су Вуковарчани, људи не споре да су неки и били тамо.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам видео, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно, већина да су баш били тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Мирољуб Вујовић, ни Станко Вујановић, ни Драговић, ни Милојевић, ни Љубоја, не оспоравају да су били на Овчари тај дан?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја само кажем кога сам видео, али сада ово да нагађам да сам видео оног, било је то и измешано, било је и војске која је била стационирана тамо, било је ту свега, и добровољаца и ових и оних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам ово питао, председниче, за Катић Слободана због његовог исказа пред истражним судијом, то је страна 5., шести пасус одоздо. Значи, то је записник 04.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, мислим, предочићу, није спорно, «Не могу са сигурношћу рећи, али мислим да је био и мајор Катић на Овчари». Дакле, не могу са сигурношћу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто мисли да је био уопште он тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И данас није сигуран у том смислу, тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Под условом да је ово што је изјавио заиста изјавио, мене занима, зашто каже мислим, шта би га руководило на то да тако каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако, чули смо га шта каже данас. Он је и тада изразио значајну дозу резерве, не могу са сигурношћу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро, прихватам. Везано за учешће Предрага Маџарца у стрељању на Грабову, евентуално, опет подсећам и молим да му се предочи на страни 4. последњи пасус његовог исказа приликом саслушања код истражног судије, да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «На посебно питање истражног судије, у односу на онај део догађања када је било стрељање, кажем да сам ја у оном воду стрељачком препознао Пејић Милорада из Вуковара, за којег знам да је пуцао, а видео сам тамо и Предрага Маџарца, такође из Вуковара, мада за њега нисам баш видео да је пуцао. Сада објашњавам да практично нисам видео ватру из цеви његовог оружја». Ми смо му то предочили и раније. Ако сте пратили, он је дао објашњења која је дао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ви сте га данас питали, председниче, везано за то да ли је неко наређивао, да се иде за приколицом, да неко не побегне или да ли је било било каквих наредби у том правцу и он се изјаснио на начин на који смо сви чули шта је рекао, па бих ја молио да му се у светлу тога, предочи његов исказ са стране 4., то је други пасус, саслушање код истражног судије где се он на то питање изјашњава на другачији начин, истина не наводећи персонално да ли је то, али нешто другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које стране?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одмах на почетку, значи, прва реченица, први пасус, а то је други пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја то не видим ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево каже овако: «Када ме истражни судија пита кажем да се сећам да је неко рекао да не сме нико да побегне из приколице, иако је она била затворена».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви кажете 4, ја тражим 4, а то је, уствари 2, пасус други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страна 4, пасус 2, а ја тражим пасус 4, извињавам се: «Када ме истражни судија пита, кажем да се сећам да је неко рекао да не сме нико да побегне из приколице иако је она била затворена споља и није се могла отворити?»

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, вероватно је неко, али ја не знам ко је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово је сада само предочавање, предочавање у смислу, да ли је било приче у том смислу, ту испред хангара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Господине судија, рекао сам и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је онда друго питање, е ко је то рекао, ако је тога било?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да је било исто, кога знате, да извучете из хангара да се шаље за Хрватску. Међутим, касније нико није смео извући некога из тог хангара, исто је било. Сада, ко је то наредио, да ја кажем, овај, онај, не знам, разумете. Тако и ово, пратња је била, где се ишло, сумњало се. Тек када сам видео, знао сам шта се дешава и шта ће се десити са остатком људи који су у хангару. То је била, нема, десило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви ту остали код хангара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Горе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, код хангара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што сте се вратили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам, не бих знао тачно рећи колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не временски, него, да ли је било још одвођења са тракторском приколицом?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у колико наврата, рецимо, по Вашем сећању?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, можда три, четири пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још три, четири пута?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је данас, изјашњавајући се и давајући исказ говорио о томе, да је имао различитих претњи о чему не жели да говори баш из разлога да би заштитио своју породицу, а ја га питам, ако може да се изјасни, да ли му је након давања исказа код истражног судије или пред радницима полиције, неко од окривљених долазио на кућу и да ли је са њим разговарао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нећу на то питање више да одговарам, рекао сам. Извињавам се, али на то питање нећу одговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то на оном фону разлога безбедности Ваше породице?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да, када је он дошао на Овчару да су стајали војници испред хангара и да нико није могао да уђе. Мене интересује, да ли су то били војни полицајци?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја мислим да јесу, углавном регуларна војска, њих је двојица било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су имали ове опртаче беле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беле опртаче да ли су имали или нису?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја мислим да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли у поступку истраге, ево када смо већ код тога, долази трактор, а то је било, отприлике, десетак минута што је војна полиција напустила обезбеђење хангара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је ваљда војна полиција напустила обезбеђење хангара. Говорите о војној полицији?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја када сам хтео да видим, стајали су на улазу, значи, колики је улаз био, сада, да Вас не лажем, стајали су. После тога их није више било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је објашњавао сведок да је сведок сарадник да ли број 2, да је убијао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оверавао?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Оверавао преживеле људе који су се померали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сарадник 2.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он видео да се неко мрда у тој јами, помера?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, нисам могао видети, али претпостављам, чим је пуцао у њих да су се, ја нисам могао видети.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само једно питање. Да ли је, поменуо је данас да је видео Јовицу Кресојевића. Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Само код хангара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, Ви сте рекли да сте дошли заједно са њим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И заједно се вратио са тим.

НАТАША КАНДИЋ: Поред хангара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: А Зорана Стаматовића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Зоран Стаматовић?

НАТАША КАНДИЋ: Водника, водника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име, добро и то је рекао, па сада нисмо, у том смислу детаљисали, нисам тако ни замислио, али, ево, да проверимо да ли остајете и при том делу Вашег казивања из претходног дела поступка. Да ли познајете Стаматовић Зорана, да ли Вам то име шта говори?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Стаматовић, водник онај?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Водник је био?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Знам га овако, али не знам га добро. Знао сам га, видео сам га горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили да сте са неким водником отишли на Овчару?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај водник?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, јесте, касније сам, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 27.10., када сте саслушавани, нисте тако казивали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Господине судија, ја се извињавам, да ли могу да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Касније, пратио сам темељно суђење кроз средства јавног информисања. Онда сам се сетио да је то он, када је писало да је он дошао као сведок овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, онда сте се сетили да је то тај?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте се са њим и вратили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не сећам се сада тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, није, уствари ја знам да је горе био, али сада да ли је био доле, то не могу рећи, није. Да ли је ишао касније доле, то Вам не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ишта о његовим активностима ту код хангара или у хангару?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ништа, ништа није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја га ништа, стоје тамо испред, колико смо били и никакве активности, да ли је некога убио, ово, оно, нисам видео, нити знам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Сада сте малопре рекли да су ова двојица полицајаца се склонили са улаза у хангар. Да ли они остају ту око хангара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, не, склонили су се. То сам рекао и у претходном, зато што су били стационирани недалеко од тог хангара, комплет јединица је била тамо нека стационирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су отишли тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Вероватно су тамо отишли или су негде касније отишли, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вероватно су отишли тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи? Да ли то значи да Ви не видите, уствари, шта они ураде?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, али нису били тада ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где и куда оду? Тада нису били ту?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да. Када се кренуло одводити, нису били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово тачно што сте рекли у поступку истраге, да је овај трактор са приколицом дошао десетак минута након што је војна полиција напустила?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам сада, шта напушта војна полиција, да ли то што је била унутра хангара, на вратима, то напустила или уопште одлази са тог простора где је хангар?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, госпођо, ја сам само видео ту војну полицију која је стајала на улазу хангара, где су се налазили заробљеници.

НАТАША КАНДИЋ: А испред хангара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам, нисам видео да ли су околу испред били. Него за ту двојицу знам тачно, зато што ме нису пустили унутра да видим кога има, нису пуштали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пуномоћник Вас пита ово, када кажете да је војна полиција напустила, ми Вас питамо, шта је напустила? Да ли је напустила врата, напустила простор хангара, напустила локалитет Овчаре?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пољопривредног добра и тако даље, разумете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То не знам, тај простор хангара где су били заробљеници је напустила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су отишли, не знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У сваком случају, даље их тамо није било?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није било, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједног нисте видели?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, ја нисам, лично ја нисам видео ниједног војног полицајца више, нити војно лице, војна полиција.

НАТАША КАНДИЋ: А обичног војника, регуларних, да ли сте видели, да ли је било?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, било је неких војника, кажем Вам, ту је била стационирана војска недалеко од тог хангара. Сада, која је јединица, не знам. Можда сто, двеста метара, то је комплекс. Ја Вам кажем, ја сам тада био Овчари и никада више, иако сам рођен тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли видите ту негде Наду Калабу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не. Наду Калабу нисам видео и зашто је она оптужена, ја не знам, али лично ја сматрам да она то није направила. То је моје лично мишљење, мислим, а да ли јесте, да ли није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да она то није направила, када не знате ни зашто је оптужена? Јер сада рекосте, не знам зашто је оптужена, али лично мислим да она то није направила?

НАТАША КАНДИЋ: Не зна зашто је оптужена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је у другом смислу, зашто је оптужена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је уопште оптужена, у том смислу? Добро, добро. Даље, молим? Перески. Пардон, нисам приметио да сте се јавили.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли сте приметили неко женско лице у том простору око хангара, у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, не, ако мислите на оно што је убијено, то сам касније чуо да је нека женска особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите од заробљених?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Па, питање је било врло уопштено, да ли је уопште видео неко женско лице, па после можемо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам видео женско лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као учесник стрељања у овој групи која је пуцала у заробљене?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево сада, листајући ову документацију коју имам пред собом, везано за исказе које је давао у досадашњем току поступка, сведок Никола Дукић-Гица, имам један исказ, мислим да он није издвојен из списка, да се налази у списима, то је исказ који је дао у преткривичном поступку, радницима полиције, 30. октобар 2003. године у присуству тужиоца. То је страна, само да видим која.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ту нема ни својство сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грађанин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У својству грађанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грађанин, то је оно.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Председниче, да ли је то уопште коришћено у поступку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ја могу да поставим питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, како да не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Страна 2, други пасус, везано за учешће.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Председниче, ја се противим, ако дозволите колеги тужиоцу да на овај начин цитира садржину тог исказа, онда ће на данашњем записнику, транскрипту са данашњег главног претреса, се видети садржина исказа која не може бити коришћена у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може бити коришћена.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По 504-ј, колега, само ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу 504, може, након 28. јула ово је.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ако суд сматра да може да користи у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ово је 30.10.2003. године, након ступања на снагу Закона о организацији и надлежности државних органа за ратне злочине и тако даље, 28. јула 2003. године, обавештења у преткривичном поступку могу се користити, али се не може искључиво на њима заснивати судска одлука. Дакле, ово је нешто што се не издваја. Све што је било пре 28. јула, ми смо издвојили из списка. Након 28. јула се не издваја.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Нисам знао да то уопште постоји у судском списку, да будем искрен, то је можда мој пропуст, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колега, 504-ј, то знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није важно. Значи, пасус два, други пасус, 2. страна, везано за учешће Предрага Маџараца у овом догађају или не. Ево, можете Ви да прочитате, председниче, могу и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. «Такође у стрељачком воду био је и Предраг Маџарац, нисам сигуран да је он пуцао на заробљенике».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дозволите, само претходну реченицу, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Сећам се да сам у стрељачком воду видео Пејић Милорада из Вуковара, који је пуцао на заробљенике, такође у стрељачком воду био је и Предраг Маџарац, али нисам сигуран да ли је он пуцао на заробљенике». Елем, шта хоћемо да Вас питамо, господине Дукићу. Први пут Маџарац је у стрељачком строју, али нисте сигурни да је пуцао. У поступку истраге нисте сигурни да је Маџарац уопште у стрељачком строју или јесте тамо је био, али нисте видели ватру из цеви његовог оружја, до овог нивоа да је потпуно ван стрељачког строја, да стрељачки строј као строј не постоји, него то је једна, ето тако, једна група људи, тако са

гомиле, нагомилана, али да Мацарац није у њој. Дакле, да ли разумете шта желимо да Вам предочимо и да затражимо од Вас објашњења?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Рекао сам Вам. Био је тамо, али није пуцао и није био у стрељачком воду, није, тада када сам ја био, није пуцао у никога. То је мој одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте ово рекли заменику тужиоца, Кнежевићу, он је у потпису тога, тада, тог 30.10.2003. године, па потом, после четири дана сте саслушани код истражног судије.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, и тада сам рекао да није пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али сте га лоцирали у стрељачки stroj, дакле, говорили сте о стрељачком воду и њега сте тамо сместили, а видите какве су разлике? Претпостављам да Вам је јасно?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Рекао сам и остајем код свог исказа. Није пуцао човек када сам ја био доле. Стајао је поред стрељачког вода, људи, кажем Вам, није то стрељачки вод био, то се чекало напољу и пуцало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На начин како сте означили на овој скици данас?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, мислим, метафора стрељачког вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега Перески, извињавамо се, нећемо други пут овако дозволити, него сви, па онда у другом кругу поново испочетка, да не би прекидали људе.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Сведок је на питање неког од колега пуномоћника малопре рекао да он није могао да види да ли се неко мрдао у рупи од стрељаних. Да ли може да нам објасни, зашто то није могао да види?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да сам ја схватио, али кажите.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, али није било толико, ваљда су људи доле лежали, колико је рупа била дубока. Нисам ја могао да видим, него сам видео да је шетао, разумеш и пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок није могао да види.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да ли се неко помера, да ли је неко још жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што не значи да није могао да види сведок сарадник, јер, рекосте, да је газио по њима?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, да, ходао, фактички, ходао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли из те прве групе заробљених лица који су изведени из трактора, да ли одједном или у пар наврата, како то сведок овде наводи, да ли је он осим лица које је препознао тамо када су улазили у трактор, да ли је препознао још некога? Не по имену, по лику из Вуковара, као Вуковарчанина?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, јесам. Да ми неко покаже слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте рекли да сте препознали више њих, али да, али не именом и презименом, у смислу као Вуковарчана, то је рекао, да.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Сада ту има једна разлика. Ја бих молио председника да сведоку предочи његов исказ од 27.10.2004. године са стране 17, последњи став.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, да ја то пронађем.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Страна 17, последњи став.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, колега. Од 27-ог, да ли је тако?

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Од 27.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је саслушаван и 28-ог, кажете, страна? Страна 17. Који, кажете, пасус?

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Последњи став, значи сведок Дукић Никола, па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Нисам видео, чак и нисам видео ни лица тих, изузев оно горе што сам видео, да је овај ушао, оно, пред хангар, али доле нисам ни видео лица, само су стајали. Нисам ја видео да ли је, не сећам се, да ли је било, то сам и у истрази рекао, не сећам се да су негде светла била или нешто», то.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Овде каже, препознао је, горе некога, а овде каже нисам ни видео лица, нисам могао да их препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сада нисам то тако схватио, али ево, да расправимо са сведоком.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Препознао сам онога, јер знам по имену. Још пар људи сам знао, али не знам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, где, где, када?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где горе? Хангар или Грабово?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Када су утоварени, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су утоварени, тако сам и ја схватио да је тамо.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, да. А овог сам поименце рекао ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте га и познавали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, а овог, сада да ми неко покаже слике тих људи, рекао бих тај и тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте познавали, ето и именом. Да ли то значи да сте га познавали боље од ових других људи које нисте познавали именом?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Рекао сам Вам, господине судија, ишли смо заједно у основну школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели када је он устрељен, тамо на Грабову када је убијен, Јурела Дамир?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, видео сам када је пао одмах, али био је окренут и видео сам када је пао доле у рупу. Више га нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Мада је он о свему томе причао, с обзиром на ове поједине разлике које видимо у његовом исказу данас и од пре, ја ћу поставити питање. Ако Ви сматрате да је то он већ рекао, Ви ми одбијте питање. На којој удаљености групе је трактор се зауставио?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, фактички се зауставио поред рупе, како сам нацртао, рупа је била овде, трактор је прешао овде, приколица је стала овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко, колико је то далеко од групе, задња страна трактора, рецимо, то Вас пита бранилац, колико?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким Вашим проценама, Ви сте били на кабини трактора?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Можда мало више од метар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте дошли овамо где сте дошли?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, па метар, ни толико, метар можда, метар и нешто, одмах из трактора како су излазили, излазили су пред рупу и ту су их стрелјали и падали су у рупу. Тако се трактор натерао, поред рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У доласку? Није се доле негде ниже окретао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, када је то обављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након стрељања, онда?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: На којој је он удаљености био од рупе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви лично били далеко од рупе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ето, колико је ширина трактора, још овде иза трактора, поред трактора.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Отприлике?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, господине, ја само могу нагађати. Сада, да ли суду нагађање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не можете да процените, не можете. Колико је по Вашим проценама далеко од Вас Маџарац?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам колико може бити, пет, шест, седам метара, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљеници су над рупом стајали четири, пет метара удаљени од њега, није им видео лица, а Маџарац петнаест, двадесет метара, то сте рекли 27.10.?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја Вам кажем, то је само нагађање, Ви тражите баш сада оно у метар да кажем.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Ово је велика разлика сада, пет, шест и петнаест, двадесет, или двадесет, тридесет, то је велика разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Не можете одредити?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не могу, отприлике, кажем Вам колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком положају сте Ви стајали? Да ли сте окренути према рупи, према људима у које се пуца, у групу људи који пуцају у њих или окренут на неку другу страну?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Окренут сам био према њима, онда сам се склонио у страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Маџарац?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Маџарац је гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он окренут?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, исто према рупи доле где су стрелјали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао пушку у рукама?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Господине судија, свако је имао пушку онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у рукама, пушка се носи о рамену?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, имао је у рукама, држао је овако у рукама доле, како је већ држао, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Ви кажете, оно остављате резерве у поступку истраге и тако даље, да нисте видели ватру из цеви његовог оружја, нисте видели ватру из цеви његовог оружја, а Ви неко ко је носио оружје и знате какво је оружје, у ком положају када се из њега пуца?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам, да ли је оружје у рукама Маџарца у таквом положају, спремном за пуцање, па не видите ватру или је окренуте, цеви окренуте увис, доле у тло, разумете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не сећам се, не бих знао да одговорим, како му је пушка, у ком положају била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: И само још једно питање. Да ли је горе било каквог осветљења било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је да не може уопште да се изјасни на ту тему. Колега Перковићу, прво колега Штрбац.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ја бих неколико питања о возњи на трактору. Сведок говори сво време да је ишао са трактором од Овчаре до Грабова и натраг да је био на крову кабине. Ја Вас молим да га питате, да ли он зна каква је марка била трактора, овог вучног возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трактора самог?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Немам појма која је била марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се уопште разумете у те пољопривредне машине?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ма, какви, ма, какви.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Сећа ли се макар боје трактора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боје?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Откуд знам какве је боје, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни боје се не сећате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли је сведок има пушку са собом када је седео на кабинџ трактора?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то пушка?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Аутоматска пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматска, са преклопним кундаком или са дрвеним кундаком?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Са преклопним кундаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са преклопним?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли је какав држач био где се могао прихватити рукама на кабинџ?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, са стране се држао, тамо где су врата. Врата су била отворена од ових, од трактора и држиш се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вам ноге?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напред?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, да, више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко шофершајбне?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, више онако скупљене у индијанском положају, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Дакле, на самој кабинџ горе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И држите се рукама за ивице кабинџ, јер су врата отворена?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: А и трактор није ишао брзо, мислим, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумем.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Реците тај простор на којем сте, на питање да ли је још неко био са Вама на кабинџ, рекли сте да се не сећате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да. Можда је стајао иза, али не сећам се.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Колико је тај простор површине кабинџ на којој сте Ви били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можете одредити у том смислу, да ли уопште може тамо бити, а имајући у виду начин на који Ви седите, практично тамо, да ли,

имајући у виду величину простора, да ли је уопште још неко могао бити поред Вас ту?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам, не верујем да је могао, али не могу са сигурношћу рећи, да ли је још неко могао бити.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ви сте рекли да сте по занимању конобар и пекар, чини ми се?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли сте живели Ви на селу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: На селу?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли сте рођени на селу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Баш Вуковарац?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: И не разумете се уопште у тракторе, у марке трактора, у велике, мале, «фергусоне», «белорусе»?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Господине, од земље што сам имао саксије, што је мама садила цвеће, ништа друго.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Шта сте имали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од земље у саксији, ништа друго није имао са пољопривредом.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Али сте живели на подручју Вуковара који је иначе равничарски крај и где су трактори пролазили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Моји родитељи су живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, колега Штрбац, сведок је рекао.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Не питам да ли може одредити, а ако не марку и боју трактора, да ли може рећи да ли се ради о мањем, средњем или великом трактору, а морао их је виђати, бар разликовати, пошто и ја не разликујем марке, али знам, да ли је нешто велико, мало или средње?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, био је већи трактор ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са кабином, са кабином, ако ја добро схватам?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Реците, знате ли од ког материјала је била кабина, пластична, лимена?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Откуд знам од ког материјала, не сећам се од ког је материјала била.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Колико је, још једном да понови, колико је та возња трајала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то дуго трајало?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Удаљеност од Грабова, колико по асфалту, колико по овом путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашој процени, колико је то удаљено од хангара и колико је удаљено, дакле, просторно и временски?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, можда једно петнаестак, двадесет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возње?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, можда, јер се ишло један део асфалта и онда се скренуло у њиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А просторно, колико је то далеко по Вама?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Просторно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја бих рекао око једног километра, не бих са сигурношћу знао рећи, јер један мали део се ишао асфалтом и онда се скренуло у њиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мали део се ишао асфалтом?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, да, и онда се скретало у њиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дужи део пута је кроз њиве, ако Вас добро схватам?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ако ме памћење добро служи, могу рећи да је дужи.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Те њиве, то је био новембар, сви знамо, причали смо о оном аутомобилу који се заглавио у блату. Какав је онда тај део пута био, и ако је у питању трактор, да ли је то било, рекао бих, онако џомбасто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је пут, какав је пут био?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли је скакутао трактор?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, џомбаст, доста вагаша је имало, усеклине у путу, разумете од трактора, од свега, како је пролазило ту пре. Вагаши, то ми кажемо вагаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они колотрази?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, усеклине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усекотине у путу куда су пролазиле гуме?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на то мислите?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А средином испупчење?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да и овако са страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште могао туда проћи аутомобил, имајући у виду какав је пут?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам, не верујем, можда би могао, а сада, да децидирано говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким Вашим проценама, седите на кабини, претпостављам гледате напред, светла осветљавају?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Могао је неки возач проћи да вози преко вагаша, разумете, онај део у средини и са стране да хвата, вероватно би могао проћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле тако?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: С обзиром на пут како га је описао, да ли је било лако одржавати се на кабини? Мислим да имате сви представу шта је трактор, а шта је кабина, да ли је било лако одржавати се, да ли се држао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте, држао сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали проблема да се задржите на кабини?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, чврсто, али рекао сам Вам у почетку, да трактор није ишао великом брзином, да је спорије возио, био сам и млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да ли би, да му се покажу фотографије или у природној величини негде трактор и могао, сада са ове временске дистанце, погодити марку, тип трактора, величину трактора? Да ли морам да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, разумем, разумем. Да ли Ви разумете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, разумем, али чисто сумњам да је могао, сада, прошло је толико година, сада сам ја размишљао о трактору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Знам, али није то била ни кратка возња, ни једном возња. Знате о приколици све, а о трактору на којем, о кабини и трактору, вучном возилу не знате ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче, ово је сада оцена доказа шта је квалитет, молим Вас да се сконцентришемо на питања ако их има.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ово је само подсећање човека, ако зна о приколици, онда би по логици ствари требао да зна и више о вучном возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок се не сећа, не би могао, није из те приче, нема тих сазнања.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ви сте у једном моменту јуче, председниче, рекли, црвени трактор, црвена боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам рекао?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Нешто ми се учинило да је неко и реаговао. Ја се не сећам да је ико споменуо црвену боју или било какву боју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја мислим ни ја, јер није било прилике.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Могуће онда да је била грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било прилике, добро, са адвокатом Вељковићем и приликом саслушања оптужених, на начин како смо то радили, добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А у повратку, у повратку истим тим трактором, спомињао је да је видео возило које је запело у том блату. Да ли су они са трактором морали да заобиђу то возило, ако је оно у неком јарку било?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја мислим да смо заобишли мало, у страну заобишли и прошли још и горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нам ништа о том возилу не можете рећи?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Боја возила, марка возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни боју, ни тип?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у питању путничко возило или теретно путничко или теретно возило?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја мислим да је путничко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја мислим да је путничко возило било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цип, пицгауер?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није, није, путничко возило, ја мислим да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путничко возило?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ни боју, ништа не можете рећи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Откуд знам која је боја.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро. Биће и предлога да се ипак набаве неке фотографије трактора, јер има трактора, ово упућује да је био неки «белорус» на којем не може човек да се одржи, пропао би, то је пластика, па зато питам, обзиром и на одбране које су изнесене овде, где имамо тврдње да су Камени и они ишли, његова екипа да су пошли једним возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је предлог, браниоче.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Говорим шта ћемо предложити, тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је проблем?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Сведок је данас спомињао нешто везано за сведоке заштићене и за сведока број 2, ово да је убијао, односно оверавао на рупи или у рупи. Оно што мене интересује овде, а чини ми се да сам чуо од њега, да је он то и причао и у истрази, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да је причао у истрази?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Сведок каже да је Бору спомињао и у истрази.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Или сам ја погрешно то схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није тако сведок рекао. Ево и сам реагује.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Сада чујем, али ја сам схватио да је причао, али да није записано. Шта он, он је рекао да се ово дело за које га терете, заједно са овом двојицом Славком и Петром, ако се тако зову, да се десило после рата. Шта он сматра, која је то година, шта је то за њега после рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, 1992, браниоче, рекао је 1992. и то, ја мислим април 1992. да је рекао.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А то је завршетак рата, да. Они сматрају да се рат завршио овом акцијом у Вуковару. Добро, за сада толико, видећемо шта ће колеге рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Перковић, па потом колега Јелушић или из групе бранилаца оптуженог Ланчужанина. Колегиница Ковачевић, да ли је тако?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ја бих питала сведока да ли може да нам каже, да ли је видео сведока сарадника број 2 пре самог доласка трактора на рупу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели овамо код хангара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, ја мислим да сам га видео код хангара, мислите пре него што је то кренуло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле питање је врло јасно: да ли сте га, пре него што је то кренуло, када сте Ви дошли на Овчару, да ли сте видели сведока сарадника број 2 тамо код хангара, у хангару, било где?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, био је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су његове активности биле тада тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, нисам видео активности, рекао сам и на претходном суђењу, шта се десило, ти шпалири, шта ја знам, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, немојте ни причати о томе.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јавно ми се хвалио да је пребио некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада ту пред хангаром?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То када се дешавало, то када су претукли заробљенике, што стоји, да је претукао неког, ја мислим аутопревозника, тамо је близу њега становао, како се звао, да ли Дамјан, да ли, не знам сада тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он лично претукао тог?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да га је он претукао, каже да га је изнаказио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам он то прича? Када се то дешава? Дакле, када Вам он то прича, у којој ситуацији, опишите?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Пре него што је кренуло све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај дан ту испред хангара на Овчари?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Пре него што су кренула та дешавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што су кренули трактори да одвозе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, стрељање.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Да ли је то било пре одласка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре одласка?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је пре одласка на Грабово?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Може ли сада да нам појасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, колегинице, да се овде наставим. Да ли сте видели како је тај човек отишао на Грабово? Ви сте отишли трактором?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: То је било моје следеће питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте отишли трактором?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не сећам се како је он отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем казивању, дало би се закључити да је то први наврат одвожења људи на стрељање тамо на Грабово?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо затичете доста људи, пуно људи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неку представу, како су они дошли тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Господине судија, по мојој процени, вероватно се то раније припремило за ово што ће се касније десити. Тако ја размишљавам да је то било, да се унапред знало шта ће бити и да се припремало, чим су први заробљеници стигли доле, значи све је било припремљено, где ће бити стрељани, где ће бити покопани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То је моје неко размишљање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Обзиром да је причао са сведоком сарадником број 2, значи пре одласка те прве туре, да ли му је деловало да је сведок сарадник број 2 неко ко се ту пита?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, знате како, искрено, не знам како ћете схватити, он је увек био као први у борбама, први у оснивању СДС, сада, не знам. Да ли га је неко питао, да ли се он питао, то не могу на то дати одговор.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Хвала. Да ли може да нам каже, шта је сведок сарадник број 2 имао од наоружања?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Имао је пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју пушку?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Аутоматску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматску?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, да, већином су, 90% су аутоматске пушке биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И имао је пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који пиштољ? Није оно аутоматски типа шкорпион или такво што?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, не, али сада не знам марку, ја мислим да ли чешка «збројевка», то немојте ме за озбиљно схватити, али углавном тај пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из чега је оверавао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из чега је оверавао ове заробљене?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ово када сам ја видео, из пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евентуално преживеле, из пушке?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да. А касније ми је причао, пошто сам ја радио код њега 1992. године, негде у трећем месецу, не, петом, шестом месецу, не знам, углавном сам радио код њега у ресторану и онда ми се хвалио да је чак шесторицу побио пуцајући их у потиљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја мислим, горе, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, имате ли представу где? Да ли овако као и сведок сарадник број 1 код хангара или тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није ми то рекао где, али претпоставио сам горе на Овчари, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на Овчари.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Сада, да ли је код хангара, да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли код хангара или тамо на Грабову?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам, не знам сада, није ми споменуо, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Да ли сам добро разумела, више проверавам себе, да ли је, дакле, сведок сарадник број 2 остао на рупи, на Грабову после одласка трактора?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: И имала бих још једно питање, а то је, обзиром да је сведок помињао у истрази да је било возило иза трактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао у истрази, данас, чули сте га.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: То му је предочавао тужилац, ја бих питала, обзиром на дуги протек времена, да ли дозвољава могућност да је било неко возило у даљини, обзиром да је он, каже, био на кабини, која је испред приколице, значи да ли дозвољава могућност да је било возило иза трактора, негде у даљини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сада, то је мало сугерисање, знате.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Добро, извињавам се, захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У близини, у даљини. Па, сведок је рекао да не може у том смислу да се определи. Добро. Кажите?

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Пошто је сведок изјавио да се задржао након повратка са Грабова код хангара и да су отишле још једно три, четири туре, мене интересује, да ли је видео, а сада је изјавио да је Божо, извињавам се, сарадник број 2, сведок сарадник 2 остао на Грабову, да ли га је видео за то време када се вратио назад пред хангар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га за све то време Вашег бављења каснијег ту испред хангара, да ли сте га видели?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, касније сам га видео, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам, после једно сат времена, сат, два, не знам тачно временски. Дошао је горе и после тога нисам видео, вратио се вероватно доле, али тај пут када сам ја одлазио, остао је доле и то сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекосте да сте Ви ту за још три, како примети колега Станић, још у три, четири наврата је долазио трактор и одвозио на Грабово, чули сте и рафале и тако даље?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у овим приликама одвожења, да ли су за трактором, испред трактора ишла каква возила?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам приметио да ли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте приметили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да било каква возила иду, било за трактором, било испред трактора?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам, нисам господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су долазила са трактором каква возила, да ли су долазила?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам приметио, то бих само нагађао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Перковић, па потом Јелушић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господин је рекао да је на Грабову било педесетак људи, четрдесет, педесет, то каже и у истрази и тако даље. Па, каже да су ови у том, како га он зове, стрелачки вод или како га већ зове, да су пуцали. Да ли је уопште постојала некаква строга наредба или је било добровољно ко хоће да пуца, а ко неће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, дакле питање, да ли је било какве команде у том смислу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредбе, команде, било шта слично?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, ја нисам чуо. Тада када сам ја био, никакве команде није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се људи у овој групи за стрељање, пошто ето, Ви не кажете да је то стрелачки вод, дакле у овој групи људи која стрелја, да ли су се ту људи смењивали, једни излазили, други улазили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, нисам примећивао, углавном су стајали тамо, никакве наредбе није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, пазите, Ви кажете, у два, три наврата су изведени људи из приколице и стрељани?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тада су били сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ови који их стрелјају, та група, да ли ту људи, у ту групу, улазе нови, једни излазе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам приметио ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или било шта слично?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, Вас нико није присиљавао ни да пуцате, ни да не пуцате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање је, ја ћу се вратити господине председнице на овај записник, који сте рекли да можемо да користимо по ЗКП. Та прва изјава од 17.10.2003. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30.10.2003. године.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30.10.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Судија, да ли је та изјава изведена као доказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је изведена као доказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у склопу саслушања сведока.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Изведена као доказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да, тако је, она је сада изведена као доказ у склопу саслушања сведока. Нема потребе за њеним посебним читањем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ова од 30.10.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 30.10. јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли можете да кажете, под којим околностима и како сте Ви отишли, да ли сте Ви добровољно отишли у полицију, па дали тај исказ, како полиција зна да Ви нешто знате на Овчари, да ли сте их Ви питали или сте Ви сами чули да се нешто, па сте отишли? Како је дошло до тога?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Добио сам позив.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добили сте позив?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли сте пре тог позива разговарали са неким службеним лицима или били привођени или било шта?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ту изјаву када сте давали, да ли Вас је неко испитивао, овде видим да је било више лица и ако јесте, ко, ко од лица, како је то текло и како?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, био је господин тужилац и његови сарадници, ако се не варам, било је двојица или тројица људи још што су водили испитивање, у Новом Саду су.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Ко Вас, да ли Ви дајете ту изјаву овако да испричате све, или Вас неко нешто пита, па се онда уноси у записник и како је то текло?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Извините, поновите, како је питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ту изјаву коју Ви дајете, односно приликом давања те изјаве, да ли Вас само једно лице пита и води тај записник и диктира шта ће се унети у записник или како? Како је то текло?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, једно лице је записивало, а друго ме испитивало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су и друга лица која су била присутна ту постављала питања?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сада једно поставља, па друго или се мењају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоче, рекао је, да су и други.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се сећате, колико је трајало све то?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, по мојој процени, једно седам, осам сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у СУП-у у Новом Саду?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, у Краљевића Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само саслушање Ваше?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седам, осам сати?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, по мојој процени тако је било негде, ја сам дошао у 9.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви више од тога што сте рекли, рекли осим ово на страну и по ово, за тих седам сати и шта сте све то причали за седам сати, да је само ова страна и по?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, испричао сам шта сам испричао, шта су они записали, записали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви читали то што сте, да ли сте на крају то прочитали што су они формулисали да сте Ви изјавили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, у СУП-у, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам они прочитали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не сећам се да ли су читали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте потписали, видим да сте потписали.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, дају ти папир, ти потписујеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обе стране?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вам је уопште неко рекао да евентуално Ви имате права као грађанин да ту, ако сматрате да сте угрожени, некако у одговорима, као што Вас је данас председник већа питао, значи као грађанин да не морате да одговорите на некаква питања? Да ли Вам је рекао неко да можете да узмете адвоката?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, браниоче, каквог адвоката, ради прикупљања неког обавештења као грађанина.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, тумачићемо ми ово, Уставни суд је рекао шта је и Врховни суд је рекао шта су ове изјаве. Ви можете да напишете овде да га саслушавате као свемирца, можете као грађанина. Сада ћемо га питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, то да буде он саслушан као грађанин је записано у Законику о кривичном поступку, о чему причамо и каква упозорења?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како каква?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква упозорења, дужан си казивати истину или нису дужан казивати истину.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или имаш право на браниоца или немаш право на браниоца, то је обавештење од грађанина.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не мора он да одговара на поједина питања као грађанин, председниче већа, којима би себе изложио, то је основно да се неко упозна. Не може да се узима изјава од сведока а да му се не каже, еј слушај ти не мораш ни да кажеш да си био на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се расправљамо сада, док је сведок ту, немојте да расправљамо, браниоче, немојте да расправљамо о тим стварима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ја питам када је дошао и до када је, када је дошао у просторије СУП-а?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче, противим се, пише све у записнику када је дошао и када је завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немојте, колега, сведок није питан на ту тему, то је јако важно и јако битно, дакле, јако важно и јако битно. Када сте дошли у зграду полиције?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја у 9 сати, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 9 сати?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Преподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У записнику стоји да је Ваше саслушање започето у 10,15 часова?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја сам у 9 био горе и чекао сам испред канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте завршили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам сада тачно време, али кажем, око седам сати сам био у просторијама СУП-а, седам до осам сати, нисам сигуран тачно колико времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде стоји да је завршено у 14,00 часова.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, може писати шта хоће, небитно је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви прочитали ту изјаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан, ја сам га питао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Ви уопште знате шта пише у тој изјави, због транскрипта, не, није ништа одговорио, он је климнуо главом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, добро, ево чекам да одговори.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам прочитао, прочитао сам код истражног тек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитали сте код истражног судије? Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то једино што сте Ви говорили или сте говорили још друге ствари, за тих седам сати, а само је ово унето?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, говорио сам, али, не знам сада тачно шта сам све говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћемо сада да истражујемо шта је све говорио?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, Ви сте стварно, седам сати по његовом, узмите како тужилац каже, пише у записнику, четири сата Вам траје давање изјаве, грађанина, четири сата присуство, један, два, три, три инспектора, четири, колико је било и заменика тужиоца, да ли је тако, четири сата. Нема ни страна записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате колико би, браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је браниоцу чудно? Нормално да ми је чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, у колико бисмо ми или било ко од нас или вас ту, у колико бисмо формулисали ово његово данашње казивање? На транскриптима ће бити јако пуно, али када би неко од нас то формулисао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, да мени лично неко нешто учини, лично зло да ми учини, као грађанин, као правник би се увек противио да се оваква изјава узме од таквог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега Јелушић.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала. Замолио бих сведока, колико може да се сети, да ли му је осим речи «морам» и «ово ми је двадесети», сведок сарадник број 1 још нешто рекао када је изводио заробљенике непосредно пре ликвидације? Да ли му је још нешто том приликом рекао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама се окрените, господине Дукићу да чујемо.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Извињавам се. Рекао ми је, каже, ово ми је двадесети. Када сам ја рекао, што то радиш, млад си момак, каже, морам. Ето тако ми је тим речима рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви то схватили, то «морам»?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ништа, погледао сам га, како бих схватио. Значи, он је ваљда нешто у својој глави имао да он то мора да направи и отишао је даље према хангару. Сада, да ли је даље нешто још радио, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, када је извео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што сте се вратили Ви?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Након што сам се вратио и када је извео, како је дословце рекао и још је нешто рекао том заробљенику и он је само пришао и у потиљак га, пуцао му у потиљак, који је пао, доле је био неки канал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Може ли се изјаснити сведок, како је сведок сарадник број 1 изгледао, његов израз лица, његови покрети? Да ли је приликом извођења тог заробљеника, да ли је нешто радио, да не будем сугестиван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Мислите, у смислу да га је малтретирао или нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да, да ли га је гуркао, да ли га је ударао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, како га је извео?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Извео да, довео га до мене тамо где сам ја стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи, довео га је?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, довео испред себе, пиштољ је имао уз себе, и ајде, крени напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ишао испред њега?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да. И ја сам стајао поред њега, нешто сам, неке речи сам му рекао, питао ме шта ће бити. Ја сам слегнуо раменима. Међутим, нисам очекивао да ће овај то направити и овај му је пуцао у потиљак и рекао је онако како сам рекао, каже, «ово ми је двадесети, морам ово да радим». Зато сам ја, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био наоружан он тада?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био наоружан тада?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, пиштољ је имао, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао какву дугу цев?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам видео у њега дугу цев тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ или револвер, правите разлику између пиштоља и револвера?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, пиштољ, оквир иде у пиштољ, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, пиштољ?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли, ја се извињавам колеги Јелушићу, претпостављам да је и то на фону ових питања, да ли, колико се Ви уопште разумете у оружје?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја сам 1990, 1991. године служио војску, ето и изашао сам као војник, значи, обучавао сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који род сте служили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Пешадија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешадија?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да. Имао сам баш обуку на пиштољима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пиштољима. На којим пиштољима?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ове војне, у оно време који су били «заставини».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Заставини» војни пиштољи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то аутоматски или полуаутоматски пиштољи?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ови, «тетејац» и шта ја знам још, онај «7,65». То је у то време било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите или имате у рукама или пуцате из «шкорпиона»? Да ли знате за «шкорпион»?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Знам за «шкорпион», али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је «шкорпион», шта је «шкорпион»?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Има преклопни кундак, као аутоматски пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као аутоматски пиштољ и има преклопни кундак?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, онај преклопни, да, кундак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај пиштољ, ето сада значи рекосте, «тетејац», те «7,65», те «шкорпион» као аутоматски пиштољ са преклопним кундаком. Сведок сарадник тог човека што води и убија на крају, пуцањем у потиљак, из каквог пиштоља?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Из пиштоља, сада марку не бих могао рећи, али је пиштољ са оквиром, нормално који се репетира пиштољ. Није колташ, није ни, овај «шкорпион».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то «шкорпион»?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни «шкорпион»?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, него пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Интересује ме, да ли је сведок успео да запази у том тренутку када је значи био у разговору са сведоком сарадником број 1, какав је израз лица имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду, кажите. Да ли можете ишта у том смислу да кажете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Био је мртав ладан, какав је био, као добар дан да му је било. Ето, такав је изгледао. Сада, ако ме схватате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Реците ми, од када Ви познајете, односно када сте упознали сведока сарадника број 1?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То се десило, да ли тај дан, да ли претходни дан, дошао сам код Станка Вујановића кући. Он је тамо био. Био је и Мирослав Радић, овај и неку сам причу, до тада нисам знао Мирослава Радића. Упознао сам и сарадника број 1. И нешто ми се Мирослав Радић пожалио, као у том смислу, фале му две мотороле, треба да раздужи. Ја сам се почео смејати, кажем, како ћеш раздуживати мотороле када си у рату. Каже, треба, кажем, имам ја у ауту две мотороле, рекох, даћу ти, па се раздужи. Е онда сам ту сарадника број 1 упознао који је погрдне речи говорио за Мирослава Радића, у смислу да је, сада не знам како пред судом да се изразим, не бих желео, као да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците слободно.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да је шупак и у том смислу, у погрдном смислу се изразио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту пред њим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, мени говори на уво, као, дао си му а има, као те мотороле што ме замолио да му дам, да би се раздужио. Е ту сам упознао и Мирослава Радића и зато остајем при томе да, мало је ова држава учинила за њега, јер човек није крив. То ми је криво и то ме боли, јако. То говорим пред свима овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И онда ми је рекао да мора да пише имена свих погинулих својих војника и зато ја чисто сумњам да је он имао шта са Овчаром. Значи, дошло се, морао је писати сваког војника где му је погинуо, рањен у Вуковару и све. Е ту сам упознао сарадника број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите браниоче.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Мене интересује, шта он уопште зна из личних контаката и из онога што је евентуално чуо од других о сведоку сараднику број 1, дакле, његово понашање у борби, евентуално његове карактеристике као војника?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То не могу рећи какав је био у борби, како се понашао, зато што нисам ни у једном моменту био са њим. Сада да кажем да је био овакав, онакав, лагао бих. Али, кажем Вам када сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, упознали сте га.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га упознали.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је сведок можда чуо за догађај у вези убиства јеховиних сведока у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам то ишта говори?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убиство неких јеховиних сведока, људи који су?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Бомбом у неком купатилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека бомба?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли сведок познаје Мирослава Ђанковића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Од када и како?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Познамо се још пре рата, излазили смо једно време заједно у Борову у дискотеку и ето тако, једно време смо се дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не могу се сетити да сам га видео.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Може ли се сетити, да ли је у то време виђао Ђанковића и како је био обучен, да ли је у његовој униформи, у облачењу било карактеристично, а ако јесте, шта?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ја мислим да је носио ону, капу црвену са перјаницом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са кићанком?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, она црвена капа, не, није, лажем, није, не знам, не бих. То је Сића носио ту капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сића?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, а не знам шта је Ђани носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Извињавам се.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала. Реците ми, како сте Ђанковића познавали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, шта ја знам, био сам коректан са њим, био сам добар. Знао да је исто завршио за конобаре и онда се касније запослио. Сада не знам

тачно где, али кажем, излазили смо у Борову у малу салу, ту је била дискотека. Ту смо излазили и један дужи период смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То пре рата?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, дружили, то пре рата, да.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: За време борбених дејстава, да ли сте се сретали и шта знате о њему?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, сретали смо се пар пута.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Из тог периода, како га познајете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, шта ја знам, био је добар момак, разумете. Никада се нисмо ни свађали, ни препирали. Ја само могу нешто рећи, то су били сусрети чисто оно у пролазу и тако, здраво, како си, јеси жив, јесам, тако да не могу никако рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Реците ми, да ли сте Ви чули од сведока сарадника број 1 или можда од неког другог, о евентуалним убијањима цивила, заробљеника пре овог догађаја на Овчари?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, нисам од њега чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули од неког другог?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер како Ви то рекосте, нисам од њега чуо, онда би се дало закључити да чули јесте, али не од њега.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Сведок се изјаснио сада о томе шта је имао од наоружања сведок сарадник број 1. А интересује ме, да ли зна раније, да ли се сећа, шта је имао од личног наоружања и како је био обучен, да ли је он имао нешто карактеристично?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, гардијска бригада је имала маскирне униформе, у оно време оне војне маскирне униформе и аутоматско наоружање. Тада сам га и видео да је имао аутоматско наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Маскирне су имали униформе, колико се ја сећам, гаардијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали су они, али пита Вас бранилац за сведока сарадника?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, маскирна униформа, имао је на себи, када сам га први пут упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А те вечери на Овчари?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не знам. Облачили су и оне хрватске униформе, јакне су биле, налазили по кућама и кажем Вам, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не сећате се, у реду.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Само једно питање, не знам да ли је одговорено, ако јесте, онда повлачим. Значи, интересује ме, како су били окренути заробљеници у односу на стрељачки строј? Да ли се о томе изјаснио сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање? Дакле, у односу на?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: На рупи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај стрељачки строј или ту групу људи, да ли су окренути заробљеници лицем према њима или леђима?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја мислим леђима да су били, тако. Како су их терали, да с леђима, да су одмах пуцали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да им ови пуцају у леђа, с леђа?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, колега Дозет?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја немам питање, имам предлог да се предочи овом сведоку фотографија коју је господин Петернек направио, а на њој се налазе три лица, између осталог и један новинар и два униформисана лица, претпостављам да знате о којој се фотографији ради. Ту смо ми фотографију приложили спису, да не именујем ја ко се на њој налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам, знам шта хоћете да кажете.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па да се сведок изјасни, кога препознаје и да ли то повезује са некаквим временом виђања тих људи са фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То овде у овој групи нема, него једино да потражимо по предмету. Настављамо даље са питањима. Јавио се био колега Бојков, па бранилац Заклан.

АДВ. АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Једно питање само да се надовежем на колегу Јелушића. Сведок је рекао да је заштићени сведок број 1 био хладнокрван, ако сам добро разумео и рекао је да он то мора да ради. Да ли та његова изјава је била, у смислу да га је неко натерао да то уради или у неком другом смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је објаснио, рекао је да је то нешто у његовој глави.

АДВ. АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Само да разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

АДВ. АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Ако може да одговори, да појасни само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је сведок то рекао. Ево, само у смислу, како Вас бранилац пита, «морам то да радим», да ли је то било у смислу неке наредбе, приморавања од стране некога да то ради?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, он је то себи, као да он то мора да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, тако смо и схватили. Колега Заклан?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Само једно питање. У почетку је нешто сведок коментарисао, нису ту сви који су требали да буду, мисли се да оптужени буду овде. То је неко други организовао, у том потезу спомиње нешто војску, па спомиње војну полицију и коначно спомиње нека два БОВ-а, војна возила, два БОВ-а, ако сам ја добро чуо, два БОВ-а?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте, јесте, у праву сте. То сам рекао када су касарну напуштали ти заробљеници.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Хоћете само то да ми појасните, да ми испричате, нама, заправо свима, шта, нешто конкретније о томе, где сте видели та возила и шта сте са тим хтели да кажете?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, зато што их је војска отпратила, те исте заробљенике у правцу Негославаца где су требали ићи у правцу Товарника, као што је претходна тура заробљеника отишла за Митровицу и већ, шта ја знам по Србији. Е тако је требало да се деси и са овима. Е сада, шта се ту издешавало, шта није, ја не могу сада да кажем, е овај је крив или онај је крив, али знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били тај дан у касарни?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били тај дан у касарни?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, нисам био у касарни, ја сам стајао поред касарне. Мислим, прекопута касарне, баш када су излазили, значи, војни транспортер излази први, три, четири аутобуса и онда иде за њима још један војни транспортер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у ком правцу иду?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У правцу Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је у том правцу и Овчара?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Јесте, уствари, може се лево скренути, ваљда пре Негославаца, па се дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега Бељански?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Сведок је започео једну реченицу, па је застао. Рекао је, описивао је, заправо, догађаје како је сведок сарадник број 1 ликвидирао поред хангара и онда је рекао, «зато сам ја крив», тако је започео, па је стао. Сада, шта је мислио под тим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Шта сам рекао, да сам ја крив?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Тако сам ја разумео да сте рекли. Могуће да сам ја погрешио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је пре одласка првог трактора на Грабово са Овчаре, видео неко организовано одлажење људи пре трактора, било пешке, било којим превозним средством?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, нисам видео. Углавном, када сам доле стигао, рекао сам да је већ све било припремљено и била је одређена количина људи која је доле била.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је знао, ко је Драгица, то је била добровољка из Новог Сада?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, Драгицу сам упознао у Светозара Марковића улици, била је са Бором Крајишником. Ето, ја се извињавам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Светозара Марковића улици. Када сте је упознали? У току борби или након?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да, у току борби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је њу видео тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га. Рекао је да ниједну женску особу није видео на Овчари ни на Грабову.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја сада конкретизујем, можда је заборавио, рекао је да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, подсетили смо га и на Драгицу, познаје Драгицу, тако да сада.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Видео сам је пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него на Овчари, на Овчари?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари и на Грабову, добро?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам видео.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема питања више од стране бранилаца.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само још једно питање. Стално помиње горе, доле, код нас је то другачије било, шта је доле, а шта је горе? Овчара, Грабово, шта је доле, шта је горе, да би било јасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо схватили.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Схватили смо, али неки други су причали горе Грабово, па за његово казивање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете горе, на шта мислите?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Како мислите?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Шта је доле, а шта је горе?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Овчара па Грабово.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не, шта је доле, а шта је горе, па само да видимо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете, био је тамо горе?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Тако је, шта значи горе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи? Ево то Вас пита бранилац.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: На Овчари, како мислите?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: А шта је доле?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Грабово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, тако је рекао.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Е сада само једно питање везано за, како је, уствари, време било тај дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ако се сећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Односно то вече?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја мислим киша није падала, е сада, да ли је било облачно.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не знате да ли је било облачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или ведро, то не знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Хладно, топло, средње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Заклан, немојте сугерисати сведоку, схватиће. Добро, ја молим режију да нам на мониторе.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ако ми дозволите, ја се извињавам, нисам разумела, да сведок евентуално објасни, сада када је поменута особа Драгица из Новог Сада и мислим да је сведок рекао, да, она је била са, па је рекао са сведоком сарадником. Може ли то да нам објасни, шта је он то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У друштву са њим је била.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: У друштву са њим је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватио, да је била у друштву са њим, тамо у улици Светозара Марковића, али још у време рата.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ја сам имала утисак као да је хтео да нам каже да је можда била у вези са њим некој, па сам хтела то да питам да нам појасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим режију да нам на мониторе пребаци.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Мислите да то није од значаја, ја тако схватам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Мислим да није од значаја, мислите да није од значаја да сведок каже, да ли зна или не зна шта око тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли тако што? Господине Дукићу, немојте сада то гледати, само да заврши, колегиница Вас је још нешто питала. Ви сте рекли да сте их видели, тамо, били су заједно и тако даље. Да ли знате што везано за Драгицу и сведока сарадника, у неком другом контексту?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам, откуд ја знам шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Погледајте ову фотографију.

Констатује се да се сведоку даје на увид фотографија у спису предмета означена бројем 1315/725.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли препознајете некога на овој фотографији?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, ово је, ако се не варам, Перо Циган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Перо Циган?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Лево овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле на фотографији са леве стране?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овом шубаром или тако нешто?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље? Ко је у средини, да ли знате?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, ко је ово десно?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ово десно, то је Штука, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли нешто, колега Дозет везано за ово?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, моје питање је било, одећа, његов изглед, на овој фотографији, да ли повезује са временом догађаја о коме прича?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово извесно није маскирна униформа гардијске бригаде, ако се слажете, да ли је тако?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Слажем се да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, бранилац Вас пита, да ли Вас сада ова фотографија подсећа на нешто везано за то како је сведок сарадник број 1 био обучен те вечери тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Када су то мењали униформе као цига коња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто везано за фотографију или можемо да је склонимо са монитора? Хвала режији, не треба нам више.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, само једно питање господину Дукићу. Ја сам га питао за ову изјаву коју је дао претходно у полицији, а он је рекао да му тамо није била прочитана, да му је прочитао тек истражни судија. Када му је то прочитао истражни судија ту изјаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је прочитао тек у истрази, код истражног судије. Тако је рекао.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко му је прочитао ту изјаву?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Дали су ми истражни судија и господин тужилац изјаву комплет да је прочитам, пре него што је потпишем код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сада се не разумемо. Говоримо о оној Вашој изјави коју сте дали четири дана пре тога у полицији, где је био и колега тужилац, па смо ми за њу схватили да сте то Ви тек прочитали касније код истражног судије?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Касније, да, нисам тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли или нисте, молим?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Прочитао сам што сам дао код истражног судије исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ову из полиције?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, само сам потписао у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њу касније негде некада прочитали?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам, код истражног судије његов записник, истражног судије.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, то појашњење, али он је, могло се схватити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако браниоци немају више питања, да ли оптужени имају питања? Ево јавља се и Ланчужанин и Маџарац. Први је био Маџарац, па изволите господине Маџарац.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Господине председавајући, прво бих дао један коментар. Можда бих имао само једно питање, евентуално за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања неких?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Па, немам посебно, мислим да је све разјашњено напокон овај мој случај да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али имате нешто да коментаришете?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, то је Ваше право, кажите.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Потенцирано је моје пријатељство са њим у више наврата и са Ваше стране и на претходном и на овом суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или непријатељство, однос?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Да. Никада нисам имао, ја сам то увек рекао, против њега ништа, нити дан-данас имам против човека. Човек ме никада није теретио за ништа, као што је остао, остао је при тој својој изјави. Човек је исто онда био млад. Стално говори да је био под притиском. Јесте био, нон-стоп је под притиском, сви смо ми били под притиском. На ово питање господина Перковића, браниоца, морам да дам коментар. Нисте дозволили да се изјасни, нешто када је господин Перковић га питао, да ли су Вам помињали браниоца или тако нешто, нисте дозволили таква питања. Само да Вам кажем, ја када сам био позван на разговор у тај УБПОК, како се зове, где сам више био, небитно, телефонски сам добио позив – господине Маџарац, да ли можете сутра доћи као грађанин да дате изјаву у Новом Саду. Нема проблема, о чему се ради? О догађају у Вуковару на Овчари. Нема проблема и дошао сам, као што сам дошао. Када сам ушао, рекли су ми, господине, није Вам потребан никакав бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада о томе причати.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Господине, то је директно кршење било ЗКП. Рекли су ми, грађанин сте, евентуално да видимо да ли имате нека сазнања, пошто треба процес за Овчару да почне, да видимо да ли би могли Ви бити сведок. И ништа ми предочено никада није било, никакав бранилац није понуђен. Осам сати сам био саслушаван. Исто у записнику пише сат, два времена, али моје саслушање се може врло лако проверити, јер је документовано са пријемом на Клиси. Ја сам у 10 сати ујутру почео да, био саслушаван, почео, а примљен сам негде седам, осам часова увече на Клису, колико је трајало, петнаест минута, двадесет превоз само из тог градског СУП-а. Исто су увели да сам саслушаван сат, два времена, немам појма колико. Исто су сачинили моју изјаву на једној страници, причао сам тамо сатима и сатима. Ја хоћу да кажем да је овај човек исто био млад и стално је под притиском. Породица му је под притиском, човек се нормално брине за своју породицу. Човек није побегао из Вуковара када је био тај рат, него је остао тамо да брани свој народ и видите шта му се данас све дешава и сада је у притвору. И молим да заштитите сведока, поготово господин тужилац већ пар пута, и на прошлом суђењу је то радио, увек враћа питање, увек враћа ту изјаву неко нешто из тог СУП-а, нешто, само да би ушло моје име у уши ваљда или ја не знам, на основу чега, због чега постоји овај

главни претрес, ако ћемо на основу једног папирића да судимо, тог из СУП-а, а сада човек каже да је био осам сати саслушаван, иако ни тамо не стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Маџарац, господине Маџарац?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте 11.11.2003. године саслушавани од стране радника УБПОК-а, у присуству заменика тужиоца, у присуству Вашег браниоца као осумњичени.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Ја то тада нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали, а потписали сте записник и Ваш бранилац је био присутан и потписао је записник и никаквих проблема, везано за то, није било и сада Ви кажете, ја за то нисам знао?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Не, пазите, господине судија, бранилац је мој дошао око 15 часова, 16, када су ми рекли, е сада си ухапшен, значи од 10 сати до негде 15 часова, послеподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до тог тренутка, до тада је нешто друго и то што је било пре тога, ми немамо.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Па, само хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не треба да имамо.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Само хоћу да кажем, како они знају да обмањују човека, човек који никада нисам био саслушаван, ради било чега, дођем тамо збуњен, тако и он човек се плаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Маџарац, мене више занима и ово веће и све ове људе овде, нешто друго. Како Ви објашњавате да човек, са којим немате никаквих проблема личне природе, у добрим сте односима, релативно добрим односима, ништа, дакле, никаквих проблема, да Вас тај човек доводи на Грабово, не на Овчару, него на Грабово, поред рупе, па ево, видели смо, јесте у воду онда за стрељање или није у воду за стрељање и тако даље и тако даље, небитно? Видите где Вас доводи и где Вас лоцира, а Ви кажете да уопште нисте били тамо?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Господине судија, не, нисам био, али немојте молим Вас да изврћете речи као што сте изврнули и данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви мени да држите вакелу, господине Маџарац, него ако хоћете, ако хоћете коментаришите ово што сам Вам лепо предочио. Немојте ми сада држати предавања.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Па, то коментаришем. Ви стављате неке његове речи које он није изговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није изговорио? Није изговорио да сте на Грабову?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Прошли пут не. Стално је до краја остао константно да није сигуран да сам то ја. Ја га у суочењу питам, да ли остајеш, јел Дукићу остајеш при томе до краја. Молим Вас, погледајте записник од 28-ог, како сте Ви опоменули господина заменика тужиоца, десет пута сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Маџарац, господине Маџарац, немојте, сви смо ми у овој судници сведоци шта се дешава везано за Вас и за сведочење овог сведока везано за Вас, почев од оног саслушања у УБПОК-у, где сте у стрељачкој строју, али неспорно на Грабову, преко поступка истраге, преко саслушања овде у овом главном претресу. Нећу да грешим душу, Маџарац је био тамо мало даље и тако даље. И данас, дакле, у сваком моменту, у сваком моменту за овог сведока сте Ви неспорно на Грабову, разумете, на Грабову. Да ли сте у стрељачком строју или не, то је друго, али сте на Грабову, а Ви нам тврдите да нисте тај дан уопште били ни на Овчари, ни на Грабову, па Вас питам, ако желите да искористите Ваше право да то

коментаришете, да кажете сведоку, да га подсетите, да то није тачно и због чега то не би било тачно, разумете?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Добро, може, ето и то ћу коментарисати, наравно. Само сам хтео да Вас подсетим на тај датум, значи на крају саслушања, значи 28.10. његовог, да прочитате, пошто је пар пута било, молим Вас да предочите сведоку то и то, тачно Ваше речи шта сте Ви рекли. Значи, изгледа, да ли сте то Ви можда заборавили или не. Не кажем ја ништа да Ви злонамерно нешто сте хтели да урадите, али сами сте рекли, и данас је саслушаван сведок, јуче је саслушаван сведок, не можемо га десет пута, и јуче и данас тврди да није сигуран да је видео мене. То су Ваше речи. Можете да проверите то у транскрипту. Ево ја то имам записано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли Ви, господине Мацарац, да радите на начин како ја то кажем или мислите да треба да радимо на начин како Ви то кажете?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Добро, ето, ја сам само хтео то да прокоментаришем. Ево, а сада ћу да прокоментаришем и ово што је на крају и небитно, али ето да кажем и то, за моје учешће на Овчари. Наравно, да нисам био, наравно да сте, и Ви сте споменули у такозваном, ја не знам како се то зове, у препису пресуде, да је код Дукића дошло до одређених забуна о личности. Човек је видео тамо Малог Џоа, није видео. То је била општа збрка, по свему што ја чујем овде. Нормално да човек сам каже, било је пуно људи и не могу тачно, кога сам видео, кога нисам видео и не може човек да се определи тачно. А видите да човек једноставно је под притиском, не може, он каже био тридесет метара, после каже био је двадесет метара, па петнаест метара, сада сам био на седам метара. Човек не може тачно, то је временски огроман период. Ја га схватам да ме је заменио, на никаквом моторићу, ево, може ли то да га питам, да ли можда зна, да ли је оно био мотор када је тај неки момак прошао неком улицом, да ли можда то зна, пошто ја никакав мотор немам, благе везе, не знам ево то да му поставим питање, можда, какав је био мотор, да се сети можда, да нађемо тог човека ко је би на том мотору, не знам?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ извођење доказа суочењем оптуженог Мацарац Предрага и сведока Дукић Николе, који окренути лицем у лице, један према другом, исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мацарац, дођите овамо, станите овде поред господина Дукића. Гледајте га у очи и њему реците све то, њему у очи, али довољно близу микрофона, да Вас чујемо. Изволите.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Ницо, ја исто што сам рекао прошли пут. Немам шта да се љутим на тебе, ниси ме теретио за ништа и нема разлога и никада у животу нисам ништа учинио због чега бих се ја стидео. Значи ја себе сматрам, то је релативна ствар, часног, поштеног човека, немам мрљу никакву у животу. Ништа немам против тебе да кажем. То да си ме видео на Овчари, ниси видео, ја то не могу да ти кажем у очи, лажеш, када ти тврдиш, не знам, ниси сто-посто сигуран. Значи,

нисам тамо био, јер се не сећаш да сам био рањен. Да се сетиш да сам био рањен, да су ме заједно са Гагом превезли у ауту, у жутом «Голфу».

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Па, то ти кажем, када би се можда сетио да нисам ја то тај лик на мотору, него сасвим други човек?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не знам ја.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Јер ја сам тебе упознао после рата и дружили смо се.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја сам давао изјаву овде, пред судом, стојим испред суда, рекао сам, ниси пуцао и стојим испред тих својих изјава, али.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Добро, оно најбитније само. Да ли остајеш само поред тога, да нисам пуцао и да сам био издвојен из тог стрељачког строја?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја сам рекао, када сам ја био да ниси пуцао. Да ли си касније, да ли не.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: То је сада хипотетичко питање, за све остале што кажеш, да ли је Стаматовић после долазио, да ли је овај после долазио, то је сада у неком другом смислу.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја остајем иза својих речи које сам дао пред овим судом.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Значи да нисам био у том стрељачком строју, него сам био издвојен и да ниси видео да сам ја пуцао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мацарац, шта сада то значи, шта сада то значи?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: После ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сведок не говори истину када Вас смешта и ту и на начин како му Ви сада, како Ви сада понављате да каже и да ли остаје при томе?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Човек мисли да ме је видео, ја кажем да ме није видео, не знам сада шта треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците њему, реците њему у очи да не говори истину и да Ви уопште нисте били на Грабову.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Био сам на стражи, свако вече, свако вече обавезно после дневника сам ишао на стражу тих дана, на Петровој Гори сам био, чувао стражу нас пар људи.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја стојим иза својих речи, рекао сам, пред овим судским већем, пред тобом и пред свима овде у овој просторији.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Можете се вратити. Господин Ланчужанин је желео нешто? Ја претпостављам можда и да пита сведока или коментарише.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Имам један захтев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Могу ли добити воде мало, молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, наравно.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Ланчужанин.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли да прво прокоментаришем или да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво питање, ако имате нешто да питате, сви смо питали сведока?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да питам, да ли има нешто спорно да се ради о првој приколици, значи, прва тура?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо да не, да ту нема дилеме.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добро, значи да нема ништа ни спорно, да не могу бити ја и у трактору и у возилу, да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте тако то сада закључивање, господине Ланчужанин, немојте, добро, само питања за сведока, везано за његова сазнања, запажања и памћење.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не може да се определи, које је боје био трактор, значи, не разуме се уопште у та возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то рекао, све је то рекао на питања Вашег браниоца.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је имао притисак од полиције, тих дана, када је први пут, када је 2004. године давао исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није говорио о притиску полиције, него нешто друго.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Није никакав притисак имао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Мислим, онда је долазио са слободе, а сада долази из других околности, па можда би било, можда би хтео да каже истину, ко га је наговорио да мене уопште убаци у целу ту причу и да ме стави у трактор, пошто нисам могао бити и у трактору и у аутоу у исто време, а нема ништа спорно да се ради о првој приколици и он сам каже, у једној од својих изјава, каже да иза трактора је видео возило, још чак мислим да је рекао да је «Пасат», да је видео возило које иде иза трактора и када се враћа, види то возило заглављено. Значи, како сам ја у трактору и желим да га питам, да није можда после толико година, да није можда пермутовао, заменио, да није неко други био, па је мислио да сам ја или да тај догађај, када тај човек прилази и моли да га спасим или да га изведем вани или како је то већ нагласио, да то није можда у хангару, да се то не дешава у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чули сте шта Вас пита господин Ланчужанин.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја сам рекао свој исказ да се све то десило доле и да је ишао у трактору са мном, мислим, са мном. Ја сам био ту, да се то одиграло и да се вратио назад горе до хангара и да га је тај молио, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас господин Ланчужанин, господине Дукићу, да ли Вас је неко наговарао, вршио притисак или било што друго да бисте њега доводили у контекст у коме га доводите?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, господине судија, ни у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван полиције, небитно, ван полиције, било ко?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, рекао сам да је било притисака вани, о томе нећу да расправљам, на моју породицу и на мене, како сам био вани. И дан-данас имам неких притисака, али имам пријатеља и нећу сада да полемишем о томе ко је заштитио моју породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, бојим се, морамо ипак мало да разјаснимо. Ти притисци на Вас и Вашу породицу, да ли су да бисте Ви овако сведочили, везано за Ланчужанина, везано за Маџарца, да бисте овако сведочили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да не бисте овако сведочили?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Пазите, моје прво сведочење, одмах сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас питам?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Разумем ја у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате детаљисати, рекли сте да због безбедности Ваше породице и то прихватам.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, моје прво сведочење пред истражним судијом, рекао сам Вам, чим сам изашао из зграде, истражног судије, већ су знали шта сам изјавио. И после тога сам постао издајник, разумете, што сам рекао шта се уствари десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да разумемо.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И ја стојим иза тих речи, десило се злочин.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: То значи да је истражни судија већ некеме рекао шта је он изјавио и тај неко је већ њега звао телефоном, тако ја то схватам, да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: А како објашњава своје исказе, у три, четири наврата говори, да се опредељује, у трактор улази Камени и Мали Џо, значи то говори у полицији, то говори и први пут код истражног судије, други пут код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све смо, господине Ланчужанин, све смо.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Дозволите само, то говори и овде и онда после паузе, онда када је ону кроки скицу цртао, па када смо се поново на то враћали у суочењу ја и он, он онда каже, више није Мали Џо, него је мали човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, ако сте пратили, то је било и 27.10. је било расправе у том правцу и све ово што Ви кажете, све смо то покушали и предочили сведоку и покушали са сведоком да расправимо, ако сте слушали.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добро, видите да не можемо да расправимо, значи да не говори истину, да не кажем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, задржаћемо и ми и Ви, задржаћемо за себе наше мишљење о објашњењима сведока.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ево још једно само питање. Пошто каже да се не разуме у тракторе уопште, да ли је тако, да ли сам добро разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли си возио можда некада трактор?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Никада?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли познајеш Зимоњића можда онога тамо на петровачком друму што има оних десетак трактора?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли ниси возио тамо трактор и цистерну код њега?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Који трактор?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па, не знам који?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Возио је он, ја у то време нисам имао возачку дозволу, нити сам возио.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не треба ти возачка дозвола за трактор.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Како не треба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте, нисте?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, па ишао сам са њим, али нисам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ја молим ту неке од наших пријатеља заједничких који су, такође, на оптуженичкој клупи да му кажу, да ли је возио или није возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Ето, толико.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ланчужанин, доћи ћете овде.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ извођење доказа суочењем оптуженог Ланчужанин Милана и сведока Дукић Николе, који окренути лицем у лице, један према другом, исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сада је прилика, господине Ланчужанин, њему у лице. Примакните се мало, Ви се мало одмакните, а Ви се Дукићу мало примакните микрофону, тако да буде тачно између вас, да се ово може евидентирати.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Рекао сам ти прошли пут овде, нисам био у трактору, ниси ме могао видети у трактору и зашто бих ја био у трактору, командант, водим четири човека у обезбеђењу ради своје сигурности, а сада ћу бити паметан, направити се паметан, па ћу сести сам у трактор?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја стојим иза својих речи пред овим судским већем.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па, мораш да стојиш, јесте. Видиш да смо сада у истој ситуацији. Значи, боље сада реци, није још увек касно да кажеш истину, ко те наговорио да кажеш то што си рекао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нико ме није наговорио.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Нико?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли се ти и ја некада у животу завадили или?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Па, зашто си ме онда безвезе увалио у проблем и натакарио ми га на врат?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја ти натакарио?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да. Па, ко ми је натакарио?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Добро, ако ти тако мислиш, нека буде.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Не мислим ја то, ево то су чињенице. Значи остајеш при својим речима?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још неко нешто да пита сведока? Атанасијевић?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан. Ја бих више овако мало прокоментарисао, па кроз тај коментар нека буде и питање. Пошто се сам браним, нема ко да ме штити овде, видим мој адвокат седи тамо, ништа не пита, па ћу ја да питам. Саслушан је 03.10.2003. године, пред УБПОК-ом, није ме спомињао, 04.11. пред истражним судијом исто 2003. године, није ме спомињао да ме је видео. Саслушан је 27.10.2004. године овде пред Вама, није ме видео, а данас каже да ме је видео. Е сада, у вези тога, тражим да се ја и он суочинмо у вези тога, да ли је он мене

видео и када ме је видео и ако ме је видео, сада ја не знам да ли је он, ево једно питање ћу му прво поставити. Да ли сведок чита транскрипте ове наше са овог нашег суђења? Да ли прати, да ли добија од некога транскрипте од истражног судије или шта ја знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он, сведок?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли добија?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли добија, да ли добија, да ли долази неким тајним путевима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете, господине Дукићу, шта Вас пита оптужени?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вас пита, да ли Ви на неки начин долазите до овог материјала из овог судског списка, дакле, записника о саслушању, разноразних сведока, оптужених?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да било шта прочитате из овога?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Е сада, молио бих само да кажем то, пошто сам ја сведока споменуо у одвојеном поступку против Саше Радака, 04.04.2006. године, где сам рекао, када сам се вратио са рупе, да мислим да сам га видео, нисам тврдио да сам видео човека и сада то не знам, не могу да тврдим, а то што он данас каже, да је он мене видео, он је мене могао видети само када сам ја дошао, када је била ноћ и мрки мрак, када сам ја дошао, као што сам тврдио цело време и једна једина истина је то. Е сада, на те околности, пошто он каже, када је дошао, то су му вероватно или Алимпић или неко напунили главу, разумете, као што је и тај који ме је утерао овде, или моја жена, наравно, са њима заједно, и она је перверзњак, Дејан Димитријевић из затвора у Новом Саду, исти тај који су ми ово све сместили, што сам овде, е па сада бих молио да се он закуне у своју ћерку, а ја ћу у своје двоје деце да се закунем, када је он мене видео, дајте ми да се суочим са њим на ту околност, да се суочим са њим, јер ја сам рекао истину. Ја се не бих закleo у своју децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се извођење доказа суочењем оптуженог Атанасијевић Ивана и сведока Дукић Николе, који окренути лицем у лице, један према другом, исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дукићу, оптужени Атанасијевић не спори да је био на Овчари, па ни да је био на Грабову, али каже да је дошао јако касно, када је у

хангару остало још стотињак људи, ни толико, да је у том тренутку дошао на Овчару, а Ви кажете, Ви нам данас рекосте да сте га видели тада када сте Ви дошли, тј. у сумрак?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, видео сам га горе, да на Овчари.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли је била ноћ када смо се видели?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Па, био је сумрак, али када сам ја дошао, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био? Гледајте га у очи и реците му, да ли је био или није био када сте Ви дошли?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ево о чему се ради. Мислим, нема проблема, хвала Богу што сте ми ово одобрили. Ја сам дошао негде око 8, 9 сати навече, мркла ноћ је била када сам ја дошао, разумете. Ја то признајем и кажем да је то тако. Е сада, они су мене питали колико сам ја видео и шта сам ја видео, не сећам се, са тиме, у овом одвојеном поступку што сам малопре причао, разумете, ја сам рекао, мислим, можда сам Гицу на крају видео, а ти кажеш када си био на рупи, 04.11. изјављујеш и на питање истражног судије Алимпића, питао те је да ли си био, да ли сам ја био у стрелачком строју ја и Мирко Ђапало, ти кажеш, нисам Мику видео, нисам Мику видео, у свим изјавама си рекао, и данас.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не, нисам рекао да си био на Грабову горе, него доле код хангара сам те видео.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, у реду, у реду, у реду је.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: И шта је сада ту проблем?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Знаш шта је проблем, ти не знаш шта је проблем, зато сам те и питао да ли добијаш транскрипте. Знаш у чему је проблем? Проблем је у томе, што крвави Боро, знаш овај сведок сарадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте, нећемо тако господине Атанасијевићу.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, ја морам да објасним човеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, прво, немојте да користите ни надимке за сведоке сараднике.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: У реду, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна ствар, друга ствар, од мене нисте чули да сам за ово неколико дана, како смо поново почели, ни на који начин нисам ни сведоцима ни оптуженима предочавао шта су казивали, јер ћемо тек да их саслушамо, зато пустите то, Ваше тврдње, његове тврдње, Ваше тврдње, његове тврдње.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Господине судија, Ви сте намерно господину Дукићу данас три пута говорили моје име, због чега. Сугестију сте му дали, за моје име, јер знате да је то моја одбрана и да је то моја једина одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, баш се види да је тако.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па, јесте тако. Зашто нисте спомињали друга имена, него баш моје име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам поменуо осим Ђанковића.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ако је мене видео, могао ме је само по ноћи видети, да је био мрак. Мислим, ја кажем како је, разумеш, мислим могу ли да кажем шта сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено је сведоку шта Ви тврдите. Господине Дукићу, њему реците, да ли је био тамо када сте Ви дошли или не?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нема проблема Дукићу. Када си ме видео У све оне три претходне изјаве си рекао да ме нигде ниси видео и данас ме сада спомињеш, зато што суд зна да је то једина моја одбрана када сам ја дошао, па да ми утрпају то,

зато што ми је то утрпао сведок сарадник број 2, разумеш, знаш на кога се односи. Ја јесам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, суочење није монолог.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: То је кратко, нити сам причао са тобом, видео сам те када сам дошао у касним послеподневним часовима, сумрак је био, колико је било сати, ја сада не могу рећи да ли је пет, или шест, четири или шта ја знам.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зато те ја питам.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Тако сам рекао пред судом, тако и сада кажем и стојим иза тих речи, у чему је ту проблем?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте проблем, зна суд у чему је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дукићу?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, али ти не знаш, знам ја да ти не знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дукићу?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доста. Оно што је основно, небитно сада колико је то сати, само нас занима ово, да ли сте Ви Атанасијевића видели тамо чим сте дошли на Овчару или не?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо или не, када сте Ви дошли?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нећемо се сложити овако, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нас занима.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зато што ми сада знамо време када је он дошао, нећемо тако, нећемо тако, ни сада знамо време када је он дошао, па он каже да је дошао када је био дан, е па да га упецате на то да каже да ме је онда видео, да испадне да сам ја био по дану. Е, није тачно, да ли си ме видео по ноћи или по дану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевићу.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ево ја га питам, да ли си ме видео по ноћи или по дану?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Колико је било, пет сати.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли је била ноћ, да ли је радио агрегат у хангару, да ли је било осветљено у хангару?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Не сећам се.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ниси ни улазио у хангар?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Нисам улазио у хангар.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли си ме видео после тога када ниси смео ући унутра?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Када сам дошао, видео сам те, када сам дошао тамо.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Где си ме видео, где сам стајао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Испред хангара.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Са киме сам стајао?

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Откуд знам са ким си стајао.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Дај, немој Гицо причати глупости, разумеш, нема шансе да сам био. Ајде, закуни се у своју ћерку, ево ја ћу се заклети у моје двоје деце, да сам дошао када је био мрки мрак, хајде закуни се у своје једно дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево, чули смо вас, не морате се клети, не морате се клети.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хајде закуни се у дете своје.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Ја нисам Циган да се кунем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо вас, суочење је завршено. Атанасијевићу, суочење је завршено, угасио сам микрофон, немамо право то да тражимо од њега да се закуне, то је ствар добре воље. Можете укључити микрофон, укључите микрофон, то црвено дугме. Да ли још неко има нешто да пита сведока, примети? Господине Дукићу, да ли тражите, да, не тражи трошкове јер је дошао о нашем трошку, извињавам се, добро.

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи, можете одвести господина Дукића.

СВЕДОК НИКОЛА ДУКИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то оставио за сутра, мислио сам то сутра, али ако хоћете сада, није никакав проблем, што пре то боље. Добро, нека људи на време планирају, 18, 19. април, 07. мај па надаље, значи та седмица, преподне, преподне, с тим што, не, не, преподне ће бити, преподне, значи, 18, 19, 20. април, 07. мај, та седмица, само та три дана у априлу, то су једина три слободна дана велике суднице, остало је ови из организованог криминала, у мају та седмица, почев са 07. мајем, тих пет дана, а од 18. до 22. јуна резервишите такође почев од 15 сати, у поподневним сатима, од 15 часова, цела та седмица. Дакле, ево то је оно поново јуче што смо расправљали, да имате, да можете благовремено планирати Ваше обавезе. Ви сте желели нешто, господине Маџарац? Ја сам мислио да он жели са Вама нешто претходно да се консултује. Кажите, господине Маџарац.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Господине председавајући, имам један захтев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, молим вас, колеге, не чујемо, не чујемо ништа, изволите.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Имам захтев један. Ја сам првостепеном пресудом осуђен за стрељање ратних заробљеника. Нико није осуђен за било какво присуство на било каквом месту. У препису пресуде стоји, који сам ја добио на основу чега сам осуђен, да је минимум потребно за било какву осуду, учешће у стрељачком строју. Рекли сте да сте сто-посто убеђени и за ове људе који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да коментаришемо ни првостепену ни другостепену одлуку, једино у светлу да се изводе неки докази и тако даље, другостепену, првостепену пресуду потпуно заборавите.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Да, да, да, да, управо то, ја сам осуђен, добро, ајде нема везе, оптужен сам, нисам више осуђен, оптужен за стрељање где је минимум учешћа по Вама у стрељачком строју. Данас смо чули у више наврата сведока Дукића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то сада улазите у завршну реч, да ли желите да коментаришете казивање сведока?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Не, него имам захтев да реагује тужилац на ово, ако неће, да ово веће одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, ово је сада било овако, у реду господине Маџарац, ово је сада било овако. Немојте, молим Вас, немојте да се јављате са сличним захтевима после саслушања сваког сведока. Онда нећемо никада завршити, ако бисте, након саслушања, не само Ви, него говорим и за остале окривљене, наравно,

ако бисмо улазили у оцену доказа и захтева да тужилац реагује и тако даље. Па, обавеза је тужиоца да се прилагођава стварима из суднице и не сумњам у то да ће тужилац реаговати на начин како сам процени да треба, након завршетка доказног поступка, а до тада немојмо да коментаришемо ово.

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Ја се извињавам, нисам хтео да кажем за тужиоца, него сам то убацио, него сам хтео да замолим веће, на основу, зато што је ово једини сведок који доводи мене у било какву сумњу за то дело, то је једини сведок. Ја три и по године само због те једне речи сам ту, која не стоји и зато молим ово веће да одмах одлучи у вези притвора, ако тужилац већ не реагује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, везано за притвор?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Да, ако случајно тужилац не предузме неке мере конкретне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је предлог да се укине притвор?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЦАРАЦ: Да, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците одмах тако, добро. То је предлог да се укине притвор. Добро, одлучићемо о томе накнадно. Колега Годоровићу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имате ли информацију, хоће ли и сутра бити сведоци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра имамо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Два сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два сведока, то је сведок, кћерка оптуженог Шошића Николић и овај сведок Трифуновић Радоје. Према доставницама, дакле, информацијама тог типа, све је у реду, очекујемо да сведоци дођу.

Председник већа у 13,15 часова, издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида, а наставиће се:

16. марта 2007. године са почетком у 9,30 сати.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Само кратко. Опет, да ли је мајор Трифуновић значи оно лице које је писало ратни дневник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да, то смо рекли.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Гардијске бригаде? Речено је нешто 80-те, па није одговорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гардијске, гардијске. Добро, хвала лепо, видимо се сутра.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА